

Bruselj, 31. maj 2022
(OR. en)

9598/22

Medinstitucionalna zadeva:
2022/0167 (COD)

JAI 768
COPEN 212
DROIPEN 72
CODEC 799

PREDLOG

Pošiljatelj:	za generalno sekretarko Evropske komisije: direktorica Martine DEPREZ
Datum prejema:	25. maj 2022
Prejemnik:	Generalni sekretariat Sveta
Št. dok. Kom.:	COM(2022) 245 final
Zadeva:	Predlog DIREKTIVE EVROPSKEGA PARLAMENTA IN SVETA o povrnitvi in odvzemu sredstev

Delegacije prejmejo priloženi dokument COM(2022) 245 final.

Priloga: COM(2022) 245 final

EVROPSKA
KOMISIJA

Bruselj, 25.5.2022
COM(2022) 245 final

2022/0167 (COD)

Predlog

DIREKTIVA EVROPSKEGA PARLAMENTA IN SVETA

o povrnitvi in odvzemu sredstev

{SEC(2022) 245 final} - {SWD(2022) 245 final} - {SWD(2022) 246 final}

OBRAZLOŽITVENI MEMORANDUM

1. OZADJE PREDLOGA

• Razlogi za predlog in njegovi cilji

Organizirani kriminal je ena največjih groženj za varnost Evropske unije. Operacije EncroChat, Sky ECC in ANOM¹, ki so bile izvedene v letih 2020–2021, so izpostavile nadnacionalni doseg organiziranega kriminala, njegovo sistematično uporabo nasilja in korupcije ter njegovo doslej največjo stopnjo infiltracije v gospodarstvo. Na podlagi nadaljnjih preiskav, ki so jih začeli države članice ter Europol in Eurojust (samo v okviru EncroChat več kot 2 500 preiskav), so nacionalni organi izvedli več kot 10 000 aretacij, zasegli skoraj 250 ton prepovedanih drog in več kot 600 milijonov EUR v gotovini ter druga sredstva, vključno s stotinami vozil, plovil, zrakoplovov in luksuznih izdelkov.

Hudodelske združbe uporabljajo izpopolnjena sredstva za pranje velikih prihodkov, ki po ocenah znašajo najmanj 139 milijard EUR letno¹. Kot je poudarjeno v strategiji EU za boj proti organiziranemu kriminalu za obdobje 2021–2025², je odvzem teh nezakonitih dobičkov storilec kaznivih dejanj bistven za prekinitev dejavnosti hudodelskih združb in preprečevanje njihove infiltracije v zakonito gospodarstvo. Ker je glavni motiv organiziranega kriminala finančna korist, je povrnitev sredstev zelo učinkovit mehanizem za odvrčanje od kriminalnih dejavnosti. Da bi Komisija zagotovila, da se kriminal ne splača, je v strategiji EU za boj proti organiziranemu kriminalu napovedala, da namerava okrepiti pravila o povrnitvi in odvzemu sredstev, pri čemer je upoštevala svoje poročilo iz leta 2020 z naslovom „Povrnitev in odvzem sredstev: Zagotavljanje, da se kriminal ne splača“³.

Sklep Sveta o uradih za odvzem premoženjske koristi iz leta 2007⁴ od držav članic zahteva, da ustanovijo urade za odvzem premoženjske koristi, ki bodo olajšali sledenje in identifikacijo premoženjske koristi, pridobljene s kaznivim dejanjem, ter določa minimalne zahteve za lažje čezmejno sodelovanje. Direktiva o odvzemu iz leta 2014⁵, ki delno nadomešča predhodne zakonodajne instrumente, določa minimalna pravila za začasno zavarovanje, upravljanje in zaplenbo sredstev, pridobljenih s kaznivim dejanjem. Kljub temu sistemi držav članic za povrnitev sredstev niso dobro opremljeni za učinkovito obravnavanje zapletenega načina delovanja hudodelskih združb. Nacionalni organi imajo omejene zmogljivosti za hitro sledenje, identifikacijo in začasno zavarovanje sredstev, neučinkovito upravljanje začasno zavarovanih sredstev pomeni, da ta sredstva izgubljajo vrednost, preden se sprejme odločitev o njihovem odvzemu, obstoječa orodja za odvzem pa ne zajemajo vseh trgov kriminalnih dejavnosti z visokimi prihodki in ne obravnavajo zapletenih struktur in metod, ki jih uporabljajo hudodelske združbe. Institucije EU že dolgo priznavajo potrebo po okrepitvi ureditve EU za povrnitev sredstev. Svet je junija 2020 pozval Komisijo, naj razmisli o

¹ Europol, „[Dismantling of an encrypted network sends shockwaves through organised crime groups across Europe](#)“ (Razbijanje šifrirane mreže šokiralo skupine organiziranega kriminala po vsej Evropi), 2. julij 2020; „[New major interventions to block encrypted communications of criminal networks](#)“ (Novi večji posegi za preprečevanje šifrirane komunikacije kriminalnih mrež), 10. marec 2021; „[800 criminal arrested in biggest ever law enforcement operation against encrypted communication](#)“ (V doslej največji operaciji na področju kazenskega pregona v zvezi s šifriranimi komunikacijami aretiranih 800 storilcev kaznivih dejanj), 8. junij 2021.

okrepitevi pravnega okvira za upravljanje začasno zavarovanega premoženja in o tem, da bi se uradom za odvzem premoženjske koristi dodelila dodatna pooblastila, na primer za nujno začasno zavarovanje sredstev, in podelil dostop do sklopa javnih registrov⁶. Evropski parlament je pozval k okrepljenim pravilom za povrnitev sredstev⁷. Ti pozivi dopolnjujejo prejšnjo zahtevo obeh sozakonodajalcev, da se preuči izvedljivost uvedbe nadaljnjih skupnih pravil o odvzemu premoženja, ki izhaja iz kriminalnih dejavnosti, tudi brez obsodbe⁸.

Zato se bodo s predlagano direktivo o povrnitvi in odvzemu sredstev okrepile zmogljivosti pristojnih organov za identifikacijo, začasno zavarovanje in upravljanje sredstev ter razširile zmogljivosti za odvzem, tako da bodo zajete vse upoštevne kriminalne dejavnosti, ki jih izvajajo organizirane hudodelske združbe, kar bo omogočilo odvzem vseh zadevnih sredstev. Direktiva bo nazadnje tudi izboljšala sodelovanje med vsemi organi, vključenimi v povrnitev sredstev, in spodbujala bolj strateški pristop k povrnitvi sredstev prek večje zavezanosti teh organov k doseganju skupnih ciljev na tem področju.

Poleg tega je Evropska unija v odziv na rusko vojaško agresijo proti Ukrajini sprejela omejevalne ukrepe proti Rusiji in Belorusiji, ki nadgrajujejo in razširjajo omejevalne ukrepe, ki so bili prvotno uvedeni marca 2014 v odziv na nezakonito priključitev Krima in Sevastopola Rusiji. Ti ukrepi, sprejeti na podlagi člena 29 Pogodbe o Evropski uniji (PEU) in člena 215 Pogodbe o delovanju Evropske unije (PDEU), vključujejo sektorske ukrepe in posamezne ukrepe v obliki zamrznitve sredstev in omejitev vstopa ter klavzul o preprečevanju izogibanja, ki prepovedujejo zavestno in namerno sodelovanje v dejavnostih, katerih namen je izogibanje tem ukrepom, ter druge obveznosti, zlasti poročanje o ukrepih, sprejetih za izvajanje omejevalnih ukrepov Unije. Za nadaljnje preprečevanje tveganja kršitve takih ukrepov je Komisija 25. maja 2022 sprejela predlog sklepa Sveta o vključitvi kršitve omejevalnih ukrepov Unije med področja kriminala iz člena 83(1) Pogodbe o delovanju Evropske unije⁹ skupaj s sporočilom z naslovom Na poti k direktivi o kazenskih sankcijah za kršitve prava Unije v zvezi z omejevalnimi ukrepi¹⁰, da bi kršitev prava Unije o omejevalnih ukrepih (kršitev omejevalnih ukrepov Unije) opredelila kot področje posebno hudih oblik kriminala s čezmejnimi posledicami. V sporočilu je opisana tudi možna vsebina predloga

² Sporočilo Komisije o strategiji EU za boj proti organiziranemu kriminalu za obdobje 2021–2025 (COM(2021) 170 z dne 14. aprila 2021).

³ Poročilo Komisije Evropskemu parlamentu in Svetu – Povrnitev in odvzem sredstev: Zagotavljanje, da se kriminal ne splača (COM(2020) 217 z dne 2. junija 2020).

⁴ Sklep Sveta 2007/845/PNZ z dne 6. decembra 2007 o sodelovanju med uradi za odvzem premoženjske koristi držav članic na področju sledenja in identifikacije premoženjske koristi, pridobljene s kaznivim dejanjem, ali drugega premoženja, povezanega s kaznivimi dejanji (UL L 332, 18.12.2007, str. 103).

⁵ Direktiva 2014/42/EU Evropskega parlamenta in Sveta z dne 3. aprila 2014 o začasem zavarovanju in odvzemu predmetov, ki so bili uporabljeni za kazniva dejanja, in premoženjske koristi, pridobljene s kaznivim dejanjem, v Evropski uniji (UL L 127, 29.4.2014, str. 39).

⁶ Sklepi Sveta o okrepitevi finančnih preiskav za boj proti hudim kaznivim dejanjem in organiziranemu kriminalu (dokument Sveta 8927/2020 z dne 17. junija 2020).

⁷ Resolucija Evropskega parlamenta z dne 15. decembra 2021 o vplivu organiziranega kriminala na lastna sredstva EU in poverbo sredstev EU, s posebnim poudarkom na deljenem upravljanju, z revizijskega in nadzornega vidika (P9_TA(2021)0501, (2020/2221(INI))).

⁸ Izjava Evropskega parlamenta in Sveta o analizi, ki jo opravi Komisija (dokument Sveta 7329/1/14/REV 1 ADD 1).

⁹ Dodati številko sklica.

¹⁰ Dodati številko sklica.

direktive o določitvi minimalnih pravil za opredelitev kaznivih dejanj in kazni na tem področju kriminala, ki bi lahko bil sprejet, če bi Svet po soglasju Evropskega parlamenta sprejel ta predlog sklepa Sveta in tako razširil seznam področij kriminala, na katerih lahko Unija določi minimalna pravila glede opredelitve kaznivih dejanj in kazni. Zato bi se morala predlagana direktiva, ki ne vsebuje le pravil o sledenju in identifikaciji sredstev ter upravljanju sredstev, temveč tudi pravila o začasnem zavarovanju in odvzemu, uporabljati tudi za kršitve omejevalnih ukrepov Unije, kadar tako ravnanje pomeni opredeljeno kaznivo dejanje.

Da bi se olajšalo učinkovito izvajanje omejevalnih ukrepov Unije v državah članicah, predlagana direktiva vsebuje tudi določbe, ki omogočajo hitro sledenje in identifikacijo premoženja, ki je v lasti ali pod nadzorom oseb ali subjektov, za katere veljajo taki ukrepi, in sicer tudi s sodelovanjem s tretjimi državami, z namenom odkrivanja, preprečevanja in preiskovanja kaznivih dejanj, povezanih s kršitvijo omejevalnih ukrepov Unije.

- **Skladnost z veljavnimi predpisi s področja zadevne politike**

Ta predlog je sestavni del svetovnega boja proti organiziranemu kriminalu, korupciji in pranju denarja. Izvaja Konvencijo Združenih narodov proti mednarodnemu organiziranemu kriminalu (UNTOC) in protokole k njej¹¹ ter Konvencijo Združenih narodov proti korupciji (UNCAC)¹², Varšavsko konvencijo Sveta Evrope¹³ in priporočilo 4 Projektne skupine za finančno ukrepanje (FATF), ki od držav pogodbenic zahtevajo, da sprejmejo ukrepe, ki njihovim pristojnim organom omogočajo začasno zavarovanje in odvzem premoženjske koristi, pridobljene s kaznivim dejanjem, in predmetov, uporabljenih za kazniva dejanja.

Je tudi del širših prizadevanj na ravni EU za boj proti hudim kaznivim dejanjem in organiziranemu kriminalu. V tem okviru dopolnjuje sklop zakonodajnih instrumentov, ki harmonizirajo opredelitev kaznivih dejanj in sankcij v vezi s kriminalnimi dejavnostmi, ter druge instrumente, namenjene preprečevanju s tem povezanih nezakonitih dejavnosti, kot so ponarejanje, trgovina s kulturnimi dobrinami, davčna kazniva dejanja in ponarejanje upravnih dokumentov, ali boju proti njim.

Po drugi strani je ta predlog skladen z učinkovitim izvajanjem varnostne politike EU, ki jo sestavlja nabor nezakonodajnih in zakonodajnih ukrepov, katerih namen je organom kazenskega pregona in pravosodnim organom zagotoviti orodja za preprečevanje širokega spektra kriminalnih dejavnosti in boj proti njim ter visoko raven varnosti v Evropski uniji, zlasti s čezmejnimi sodelovanjem, ter k navedenemu prispeva. To vključuje zlasti Uredbo

¹¹ Konvencija Združenih narodov proti mednarodnemu organiziranemu kriminalu, Protokol za preprečevanje, zatiranje in kaznovanje trgovine z ljudmi, zlasti ženskami in otroki, Protokol proti tihotapljenju migrantov po kopnem, morju in zraku, resolucija Generalne skupščine 55/25 z dne 15. novembra 2000 ter Protokol o nedovoljeni proizvodnji strelnega orožja, njegovih sestavnih delov in streliva ter trgovini z njimi, resolucija Generalne skupščine 55/255 z dne 31. maja 2001.

¹² Konvencija Združenih narodov proti korupciji, resolucija Generalne skupščine 58/43 z dne 1. oktobra 2003.

¹³ Konvencija Sveta Evrope o pranju, odkrivanju, zasegu in zaplembi premoženjske koristi, pridobljene s kaznivim dejanjem, in o financiranju terorizma (CETS št. 198).

(EU) 2018/1805¹⁴, ki olajšuje vzajemno priznavanje odredb o začasnem zavarovanju in o odvzemu po vsej EU.

Hkrati predlog prispeva k pravnemu okviru, ki vzpostavlja omejevalne ukrepe EU in katerega cilj je zagotoviti celovito izvajanje sankcij po vsej Uniji, ter je skladen z njim, od držav članic pa zahteva, da določijo pravila o kaznih, ki se uporabljajo za kršitve zadevnih določb.

2. PRAVNA PODLAGA, SUBSIDIARNOST IN SORAZMERNOST

• Pravna podlaga

Direktiva temelji na členu 82(2), členu 83(1) in (2) ter členu 87(2) PDEU.

Ukrepi v zvezi z začasnim zavarovanjem in odvzemom so zajeti s členom 83(1) PDEU, ki omogoča določitev minimalnih pravil glede opredelitve sankcij na področju posebno hudih kaznivih dejanj s čezmejnimi posledicami za kazniva dejanja iz tega člena. Področje uporabe teh ukrepov je razširjeno na kazniva dejanja, storjena v okviru hudodelskih združb, saj je organizirani kriminal „evropsko kaznivo dejanje“ v smislu člena 83(1) PDEU. To bi vključevalo tudi kršitev omejevalnih ukrepov Unije, kakor so harmonizirani na ravni EU. Upravičena je tudi vključitev kaznivih dejanj, ki so bodisi harmonizirana na ravni EU bodisi je na ravni EU harmonizirano z njimi povezano področje politike, saj so predlagani ukrepi o začasnem zavarovanju in odvzemu bistveni za zagotovitev učinkovitega izvajanja politike Unije na področju, za katero veljajo harmonizacijski ukrepi, in so tako zajeti s členom 83(2) PDEU. Ukrepi za izboljšanje upravljanja začasno zavarovanega in odvzetega premoženja so potrebni za zagotovitev učinkovitega izvajanja ukrepov začasnega zavarovanja in odvzema in predstavljajo dodatne pomožne zahteve, zajete s členom 83 PDEU. To velja tudi za določbe, katerih namen je razvoj celovitejše strategije za povrnitev sredstev, skupaj z mehanizmi sodelovanja med organi na nacionalni ravni, in določbe, katerih namen je zagotoviti, da imajo pristojni organi potrebne vire za izvajanje svojih nalog.

Poleg tega ukrepi za sledenje in identifikacijo sredstev ali sodelovanje med uradi za odvzem premoženjske koristi in uradi za upravljanje sredstev ter ustreznimi uradi v drugih državah članicah prispevajo tudi k učinkovitemu čezmejnemu sodelovanju pri preprečevanju, odkrivanju in preiskovanju kaznivih dejanj. Navedene določbe so kot take zajete s členom 87(2) PDEU.

Ker področje uporabe člena 87 PDEU ni omejeno z vidika zajetih kaznivih dejanj, se navedeni ukrepi uporabljajo tudi za kršitev omejevalnih ukrepov Unije, če taka kršitev pomeni kaznivo dejanje, kakor je opredeljeno v nacionalnem pravu, kolikor to olajšuje preprečevanje in odkrivanje kršitev omejevalnih ukrepov Unije.

Postopkovna jamstva iz te direktive in določba o zagotavljanju odškodnine žrtvam so zajeti s členom 82(2) PDEU.

¹⁴ Uredba (EU) 2018/1805 Evropskega parlamenta in Sveta z dne 14. novembra 2018 o vzajemnem priznavanju sklepov o začasnem zavarovanju in sklepov o odvzemu (UL L 303, 28.11.2018, str. 1).

- **Subsidiarnost (za neizključno pristojnost)**

Prizadevanja posameznih držav članic pri boju proti organiziranemu kriminalu ne zadostujejo za obravnavanje čezmejne narave organiziranih hudodelskih združb, saj je 70 % hudodelskih združb, ki delujejo v EU, dejavnih v več kot treh državah članicah¹⁵, pri tem pa premoženje, pridobljeno s kriminalnimi dejavnostmi, skrivajo in ponovno vlagajo na notranjem trgu. Hudodelske združbe uporabljajo zapleteno mrežo bančnih računov in navideznih družb v vseh jurisdikcijah, da bi prikrile revizijske sledi ter vir in lastništvo sredstev, pri čemer naj bi se storilci kaznivih dejanj osredotočali na države članice s šibkejšimi sistemi za povrnitev sredstev¹⁶.

Zato je obnovljeno prizadevanje po vsej Uniji, usmerjeno proti finančnim sredstvom hudodelskih združb, ključno za učinkovito povrnitev predmetov, uporabljenih za kazniva dejanja, in premoženjske koristi, pridobljene s kaznivim dejanjem. Predlagana direktiva bo olajšala čezmejno sodelovanje in prispevala k učinkovitejšemu boju proti organiziranemu kriminalu.

- **Sorazmernost**

V skladu z načelom sorazmernosti iz člena 5(4) PEU je predlagana direktiva omejena na to, kar je potrebno in sorazmerno za izvajanje skupnega minimalnega standarda po vsej EU.

Predlog krepi zmogljivosti in orodja za sledenje in identifikacijo, začasno zavarovanje, upravljanje in odvzem nezakonito pridobljenih sredstev. Ob zagotavljanju dovolj širokega področja uporabe so ukrepi posebej osredotočeni na nezakonito pridobljena sredstva, povezana s kriminalnimi dejavnostmi organiziranega kriminala. Predlog pojasnjuje številne splošnejše obveznosti in tako zmanjšuje razlike med državami članicami, ki lahko ovirajo čezmejno sodelovanje, s čimer zagotavlja dodatno pravno jasnost.

Poleg tega koristi, ki jih prinašajo izboljšane zmogljivosti pristojnih organov za odkrivanje, začasno zavarovanje in odvzem nezakonito pridobljenih sredstev, odtehtajo učinek predlaganih ukrepov na države članice v smislu potrebnih sredstev in prilagoditev nacionalnih okvirov.

Poleg tega so posamezni ukrepi omejeni na to, kar je potrebno in sorazmerno s ciljema prekinitev dejavnosti organiziranega kriminala in odvzema znatne nezakonite koristi storilcem kaznivih dejanj. To se na primer dosega z omejevanjem sistematičnega začenjanja preiskav za sledenje sredstev na kazniva dejanja, ki bi lahko ustvarila znatno ekonomsko korist. Prav tako se to dosega z omejitvijo možnosti odvzema brez obsodbe za določeno kaznivo dejanje na huda kazniva dejanja, ki bi verjetno prinesla znatne koristi. Splošna sorazmernost se zagotavlja s povezovanjem različnih ukrepov s strogimi zaščitnimi ukrepi.

¹⁵ Europol, ocena ogroženosti Evropske unije zaradi hudih kaznivih dejanj in organiziranega kriminala „[A Corrupting Influence: The infiltration and undermining of Europe's economy and society by organised crimes](#)“ (Koruptivni vpliv: vdor organiziranega kriminala v evropsko gospodarstvo in družbo ter njuna posledična ogroženost), 2021.

¹⁶ Srečanje s strokovnjaki Eurojusta junija 2016, citirano iz delovnega dokumenta služb Komisije „Ocena učinka, priložena predlogu uredbe Evropskega parlamenta in Sveta o vzajemnem priznavanju odredb o zamrznitvi in zaplembi“, SWD(2016) 468 final.

- **Izbira instrumenta**

Predlog je v obliki direktive, katere cilj je zagotoviti skupne minimalne standarde za ukrepe začasnega zavarovanja in odvzema v državah članicah, hkrati pa okrepiti skupne zmogljivosti v smislu sledenja, identifikacije in upravljanja premoženja ter olajšati čezmejno sodelovanje na področju preprečevanja premoženjske koristi, pridobljene s kaznivim dejanjem. Izbira pravnega instrumenta državam članicam omogoča zadostno prožnost pri izvajanju skupnih ukrepov v skladu z nacionalnimi pravnimi tradicijami in organizacijskimi okviri.

Predlagana direktiva vsebuje določbe o uradih za odvzem premoženjske koristi, ki jih trenutno ureja sklep Sveta o uradih za odvzem premoženjske koristi, ter o vidikih odvzema, ki jih urejata direktiva o odvzemu in Okvirni sklep Sveta 2005/212/PNZ o zaplembi premoženjske koristi, pripomočkov in premoženja, ki so povezani s kaznivimi dejanji. Predlagana direktiva bi razveljavila Okvirni sklep Sveta 2005/212/PNZ, sklep Sveta o uradih za odvzem premoženjske koristi in direktivo o odvzemu, ter določila skupne standarde za sledenje in identifikacijo, začasno zavarovanje, upravljanje ter odvzem sredstev v enem samem instrumentu. Združitev predhodno razpršenih obveznosti v okviru enega samega instrumenta bi zagotovila skladnejši in bolj strateški pristop k povrnitvi sredstev ter sodelovanje vseh zadevnih akterjev v sistemu povrnitve sredstev.

- **Odbor za regulativni nadzor**

Osnutek ocene učinka je bil 2. februarja 2022 predložen odboru za regulativni nadzor. Odbor za regulativni nadzor je na svojem srečanju 2. marca 2022 pregledal osnutek ocene učinka in 4. marca 2022 izdal pozitivno mnenje brez pridržkov.

3. REZULTATI NAKNADNIH OCEN, POSVETOVANJ Z DELEŽNIKI IN OCEN UČINKA

- **Naknadne ocene/preverjanja primernosti obstoječe zakonodaje**

Opravljen je bila ocena z namenom oceniti, ali sedanji sistem EU za povrnitev sredstev še vedno ustreza svojemu namenu, in ugotoviti morebitne pomanjkljivosti, ki bi lahko ovirale boj proti organiziranemu kriminalu. V skladu z načelom „najprej ovrednotiti“ je bilo v oceni ocenjeno, ali so bili prvotno predvideni rezultati doseženi, nato pa so se opredelila področja, na katerih je treba obstoječe pravne instrumente še izboljšati ali posodobiti.

V tem okviru sta ocenjena pravna instrumenta, tj. sklep Sveta o uradih za odvzem premoženjske koristi in direktiva o odvzemu, prispevala k povečanju sodelovanja med uradi za odvzem premoženjske koristi, približevanju pojmov začasnega zavarovanja in odvzema po državah članicah ter, do določene mere, zvišanju stopenj začasnega zavarovanja in odvzema. Vendar je bilo v oceni ugotovljeno, da izzivi pri identifikaciji sredstev ostajajo in da je na splošno še vedno odvzete premalo premoženjske koristi, pridobljene s kaznivim dejanjem, da bi lahko to znatno vplivalo na dobičke organiziranega kriminala. Kljub temu, da so se različni vidiki sistema povrnitve sredstev po sprejetju sklepa Sveta o uradih za odvzem premoženjske koristi in direktive o odvzemu izboljšali, so težave, ugotovljene pred sprejetjem zadevnih aktov (zlasti direktive o odvzemu), še vedno v veliki meri prisotne, prav tako pa tudi številne

pomanjkljivosti, ki vplivajo na zmogljivosti držav članic za uspešno in učinkovito sledenje, začasno zavarovanje, odvzem in upravljanje nezakonito pridobljenih sredstev.

- **Posvetovanja z deležniki**

Komisija se je pri pripravi tega predloga posvetovala s številnimi deležniki, vključno z institucijami in agencijami EU, uradi za odvzem premoženjske koristi, organi kazenskega pregona v državah članicah, nevladnimi organizacijami in civilno družbo ter mednarodnimi organizacijami.

Posvetovanja z deležniki so potekala na različne načine, tudi s povratnimi informacijami na začetno oceno učinka, dogodki z deležniki, delavnicami, ciljno usmerjenimi posvetovanji, javnim posvetovanjem, študijo v podporo oceni učinka, polstrukturiranimi razgovori in delavnicami o možnostih politike.

V okviru začetne **ocene učinka** so se povratne informacije pridobivale med 9. marcem 2021 in 6. aprilom 2021. Skupaj je prispelo 13 odgovorov različnih deležnikov.

Organizirani sta bili dve **delavnici za deležnike**, in sicer 25. in 26. maja 2021 s predstavniki uradov za odvzem premoženjske koristi, 1. in 2. junija 2021 pa s Kontaktnim odborom za direktivo o odvzemu. Cilj teh delavnic je bil pridobiti mnenja o uspešnosti, učinkovitosti, ustreznosti, skladnosti in dodani vrednosti EU glede direktive o odvzemu in sklepa Sveta o uradih za odvzem premoženjske koristi. Tem delavnicam so sledila ciljno usmerjena posvetovanja s pisnimi odgovori udeležencev.

Od 21. junija do 27. septembra 2021 je potekalo **javno posvetovanje**, da bi zbrali mnenja državljanov in deležnikov. Prispelo je kar 50 odgovorov. V odgovorih je bil poudarjen pomen čezmejnega sodelovanja organov kazenskega pregona v boju proti premoženjski koristi, pridobljeni s kaznivim dejanjem, izpostavljene pa so bile tudi ovire za učinkovito identifikacijo, upravljanje in zaplembo premoženjske koristi, pridobljene s kaznivim dejanjem, kot so preozka pooblastila in nezadosten dostop do podatkov uradov za odvzem premoženjske koristi, pa tudi omejeno področje uporabe direktive o odvzemu. Ob tem so se anketiranci zavzeli za ustrezno posodobitev zakonodajnih ukrepov za reševanje takih težav.

Poleg tega je Komisija naročila tudi **študijo v podporo pripravi ocene učinka**. Študijo je med marcem 2021 in decembrom 2021 izvedel zunanji svetovalec. Priprava študije je vključevala teoretične raziskave in skoraj 40 polstrukturiranih razgovorov z deležniki, kot so Agencija Evropske unije za usposabljanje na področju preprečevanja, odkrivanja in preiskovanja kaznivih dejanj (CEPOL), Agencija Evropske unije za sodelovanje na področju preprečevanja, odkrivanja in preiskovanja kaznivih dejanj (Europol), Agencija Evropske unije za pravosodno sodelovanje v kazenskih zadevah (Eurojust), organi kazenskega pregona, uradi za odvzem premoženjske koristi in nevladne organizacije. Poleg tega je julija 2021 vključevala ciljno usmerjena posvetovanja v obliki pisnih vprašalnikov za urade za odvzem premoženjske koristi in člane Kontaktnega odbora za direktivo o odvzemu. Nazadnje so bile septembra 2021 organizirane tudi štiri dodatne delavnice, da bi se zbrala mnenja deležnikov o možnostih politike in opredelili morebitni učinki možnosti politike.

- **Ocena učinka**

V oceni učinka, s katero je bila podprta priprava te pobude, so bile preučene različne možnosti politike za obravnavanje dejstva, da sistem EU za povrnitev sredstev ni dobro opremljen za učinkovito obravnavo zapletenih načinov delovanja kriminalnih združb. Poleg osnovnega scenarija, ki bi pomenil, da ni nobene spremembe glede na trenutno stanje, so bile analizirane naslednje možnosti:

Možnost 1, ki vključuje **nezakonodajne ukrepe** za podporo izmenjavi izkušenj, znanja in dobrih praks med pristojnimi organi, da se okrepijo zmogljivosti za povrnitev sredstev in razumevanje v zvezi z različnimi fazami povrnitve sredstev. Te izmenjave bi se dodatno okrepile s pripravo ustreznih smernic EU in po potrebi z usposabljanjem pristojnih organov.

V okviru **možnosti 2** bi ukrepi zajemali predvsem **ciljno usmerjene spremembe** sklepa Sveta o uradih za odvzem premoženjske koristi in direktive o odvzemu, da bi določili področje uporabe obstoječih splošnih zahtev in okrepili njihovo učinkovitost. Ti ukrepi bi vključevali zahteve za države članice, da sprejmejo nacionalno strategijo za povrnitev sredstev in zagotovijo, da imajo pristojni organi potrebna znanja in vire. Poleg tega bi ta možnost vključevala ukrepe za izboljšanje čezmejnega sodelovanja med uradi za odvzem premoženjske koristi, vključno z dostopom do zbirk podatkov in razširjenimi pooblastili za začasno zavarovanje.

Možnost 3 bi poleg ukrepov, predvidenih v možnosti 2, vsebovala **podrobnejše zahteve** za države članice za vse faze postopka povrnitve. To bi vključevalo obveznosti, kot je sistematično začenjanje finančnih preiskav, ter posebne zahteve pri upravljanju sredstev, kot so načrtovanje pred odvzemom, vmesna prodaja in ustanovitev specializiranih uradov za upravljanje sredstev. Poleg tega bi se področje uporabe direktive o odvzemu razširilo na širši nabor kaznivih dejanj: sedanja določba o odvzemu, ki ne temelji na obsodbi, bi bila razširjena, uveden pa bi bil tudi model odvzema nepojasnjene premoženja, ki bi zagotavljal odvzem sredstev, ki niso povezana z določenim kaznivim dejanjem.

V okviru **možnosti 4** bi ukrepi temeljili na ukrepih iz možnosti 3, vendar bi se področje uporabe določb razširilo na vsa kazniva dejanja in bi vključevalo obsežnejše zahteve v zvezi z začetkom preiskav. Poleg tega bi se opredelili konkretnější pogoji v zvezi z nujnimi odredbami o začasnem zavarovanju in izmenjavo informacij med uradi za odvzem premoženjske koristi.

Glede na različne gospodarske, socialne in okoljske učinke, povezane z vsako od možnosti, pa tudi njihovo vrednost v smislu uspešnosti, učinkovitosti in sorazmernosti je bilo v oceni učinka ugotovljeno, da je prednostna možnost možnost 3.

Z ukrepi iz možnosti 1 bi bilo mogoče dopolniti zakonodajne spremembe, vendar glede na to, da ugotovljene težave v veliki meri izhajajo iz zakonodajnega okvira, ti ne bi zadostovali za učinkovito odpravo ugotovljenih težav. Podobno bi tudi možnost 2 le v omejenem obsegu prispevala k izboljšanju sedanjega stanja, saj bi nekaj dodatnih zahtev v primerjavi s sedanjim stanjem le do neke mere okrepilo zmogljivosti za sledenje sredstev, ne bi zadostovalo za

zagotovitev učinkovitega upravljanja začasno zavarovanih sredstev in ne bi zajelo vseh zadevnih kriminalnih dejavnosti, saj bi ukrepi odvzema še naprej omejen obseg.

Glede možnosti 3 je bilo ugotovljeno, da bi ukrepi v zvezi s sledenjem sredstev ter ukrepi za zagotovitev sprejetja tako učinkovitih mehanizmov za upravljanje sredstev kot modelov odvzema znatno izboljšali učinkovitost sistema za povrnitev sredstev. Ti ukrepi so se glede na kvalitativni preskok v stopnji odvzema kljub stroškom šteli za učinkovite ter sorazmerne z upravnim bremenom in poseganjem v organizacijske strukture držav članic. Kar zadeva temeljne pravice, je bilo ugotovljeno, da so učinki možnosti 3 in zlasti novega modela odvzema uravnoteženi z zaščitnimi ukrepi in zastavljenim ciljem politike glede na obseg težave.

V zvezi z možnostjo 4 se je pričakovalo, da bo povečanje učinkovitosti v razmerju do dodatnih stroškov in večjega poseganja v svobodo držav članic, da organizirajo nacionalne ureditve na področju povrnitve sredstev v skladu s svojimi odločitvami in nacionalnimi preferencami, omejeno.

Potem ko je Odbor za regulativni nadzor 4. marca 2022 podal pozitivno mnenje brez pridržkov, je bila ocena učinka spremenjena, da bi se okrepila predstavitev in primerjava možnosti politike, vključno z njihovimi stroški, koristmi in učinki. Ocena učinka je bila dodatno spremenjena, da bi bolje odražala stališča različnih deležnikov in razlike med ugotovljenimi težavami po državah članicah. V spremembah je predstavljen tudi prvi program spremljanja in ocenjevanja predvidenega predloga.

- **Primernost in poenostavitev ureditve**

V skladu s programom ustreznosti in uspešnosti predpisov Komisije bi si morale vse pobude za spremembo obstoječe zakonodaje EU prizadevati za poenostavitev in učinkovitejše doseganje zastavljenih ciljev politike (tj. zmanjšanje nepotrebnih regulativnih stroškov). Analiza učinkov kaže, da se pričakuje, da bodo imeli ukrepi iz predlagane direktive učinek v smislu bremena za države članice, ki pa bi ga odtehtale koristi.

Sistemi držav članic za povrnitev sredstev in čezmejno sodelovanje bodo postali bistveno učinkovitejši, saj določbe predlagane direktive predvidevajo bolj strateški pristop k povrnitvi sredstev, opredeljujejo učinkovitejša orodja za odvzem sredstev in zagotavljajo, da imajo pristojni organi potrebne vire, znanja in pooblastila.

Regulativno breme, povezano s temi ukrepi, se bo več kot izravnalo s koristmi z vidika identifikacije, začasnega zavarovanja in odvzema večjega obsega nezakonito pridobljenih sredstev ter ohranjanja ali celo povečanja njihove vrednosti.

- **Temeljne pravice**

Vsi ukrepi iz tega predloga spoštujejo temeljne pravice in svoboščine, kot so določene v Listini Evropske unije o temeljnih pravicah, in se morajo temu ustrezno izvajati. Za vsako omejevanje uresničevanja takih temeljnih pravic in svoboščin veljajo pogoji iz člena 52(1) Listine, in sicer je v skladu z načelom sorazmernosti tako omejevanje dovoljeno samo, če legitimni cilji dejansko ustrezajo ciljem splošnega interesa, ki jih priznava Unija, ali ščitijo

pravice in svoboščine drugih. Omejitve morajo biti predpisane z zakonom in morajo spoštovati bistvo pravic in svoboščin iz Listine.

Potreba po učinkovitem odvzemu nezakonito pridobljenih sredstev storilcem kaznivih dejanj in zlasti akterjem organiziranega kriminala upravičuje poseganje predlaganih ukrepov v temeljne pravice (zlasti tudi v lastninsko pravico), saj so taka sredstva glavni razlog za storitev kaznivih dejanj ter sredstvo za nadaljevanje in širjenje kriminalnih dejavnosti. Predlagani ukrepi so omejeni na to, kar je potrebno za doseg tega cilja. Novo uvedeni model odvzema upravičujejo težave, ki so neločljivo povezane s povezovanjem sredstev s konkretnimi kaznivimi dejanji, kadar lastnik sodeluje pri dejavnostih organiziranega kriminala, ki zajemajo več kaznivih dejanj, storjenih v daljšem časovnem obdobju. Spoštovanje temeljnih pravic bo zagotovljeno z zaščitnimi ukrepi, vključno z učinkovitimi pravnimi sredstvi, ki so na voljo osebam, na katere vplivajo vsi ukrepi iz predlagane direktive, tudi novo uvedene zahteve glede vmesne prodaje ali novi model odvzema.

Ta predlog zagotavlja tudi, da se pri izvajanju Direktive uporabljajo ustrezna pravila EU o varstvu podatkov.

4. PRORAČUNSKE POSLEDICE

Predlog ne vpliva na proračun Evropske unije.

5. DRUGI ELEMENTI

- **Načrti za izvedbo ter ureditev spremljanja, ocenjevanja in poročanja**

Izvajanje predlagane direktive bo pregledano tri leta po začetku njene veljavnosti, nato pa bo Komisija predložila poročilo Evropskemu parlamentu in Svetu. V poročilu bo ocenila obseg, v katerem so države članice sprejele potrebne ukrepe za uskladitev s to direktivo. Komisija bo v petih letih po začetku veljavnosti Direktive Evropskemu parlamentu in Svetu predložila poročilo o oceni učinka in dodane vrednosti Direktive.

- **Natančnejša pojasnitev posameznih določb predloga**

Ta predlog direktive ima osem poglavij:

Splošne določbe o povrnitvi in odvzemu sredstev (poglavje I, členi 1 do 3)

Člen 1 določa predmet urejanja, in sicer določitev minimalnih pravil o sledenju in identifikaciji, začasnem zavarovanju, odvzemu ter upravljanju premoženja v okviru postopkov v kazenskih zadevah ter olajšanje izvajanja omejevalnih ukrepov EU, kadar je to potrebno za preprečevanje, odkrivanje ali preiskovanje kaznivih dejanj, povezanih s kršitvijo takih ukrepov.

Člen 2 opredeljuje področje uporabe in navaja seznam kaznivih dejanj, za katera bi se morala uporabljati pravila iz te direktive. Ta seznam vključuje kazniva dejanja iz člena 83 PDEU in kazniva dejanja, harmonizirana na ravni EU. Poleg tega člen o področju uporabe navaja številna kazniva dejanja, ki jih običajno storijo organizirane hudodelske združbe. Vključuje tudi kazniva dejanja, povezana s kršitvijo omejevalnih ukrepov EU. Za namene sledenja in

identifikacije premoženja so zajeta kazniva dejanja, za katera je zagrožena najvišja zaporna kazen najmanj enega leta.

Člen 3 opredeljuje ključne pojme, ki se uporabljajo v postopku povrnitve sredstev, pri čemer ohranja opredelitve, ki so trenutno določene v direktivi o odvzemu, in dodaja nove opredelitve, na primer v zvezi s preiskavami za sledenje sredstev ter pojmom „ciljne finančne sankcije“ in „omejevalni ukrepi EU“. Sklicevanja na izraz „sredstva“ je treba razumeti na netehnični način. Za namene določb o sledenju in identifikaciji, začasnem zavarovanju, odvzemu in upravljanju premoženja v okviru postopkov v kazenskih zadevah se uporabljajo in so opredeljeni izrazi „premoženjska korist“, „predmeti, uporabljeni za kazniva dejanja“ in „premoženje“.

Določbe o sledenju in identifikaciji sredstev (poglavje II, členi 4 do 10)

Določbe poglavja II temeljijo na členu 87(2) PDEU. Kot take so določbe namenjene sledenju in identifikaciji premoženja v kazenskih zadevah ter olajšanju izvajanja omejevalnih ukrepov EU, kadar je to potrebno za preprečevanje, odkrivanje ali preiskovanje kaznivih dejanj, povezanih s kršitvijo takih ukrepov.

Člen 4 od držav članic zahteva, da za namene lažjega čezmejnega sodelovanja in za preprečevanje, odkrivanje ali preiskovanje kršitev omejevalnih ukrepov Unije zagotovijo preiskave za sledenje sredstev, zlasti kadar obstaja sum, da bi lahko kaznivo dejanje privedlo do znatnih ekonomskih dobičkov.

Člen 5 določa obveznost držav članic, da ustanovijo vsaj en urad za odvzem premoženjske koristi v skladu s sedanjim sklepom Sveta o uradih za odvzem premoženjske koristi. Poleg sedanjih pravil ta določba določa posebne naloge uradov za odvzem premoženjske koristi, vključno z izmenjavo informacij z drugimi uradi za odvzem premoženjske koristi v drugih državah članicah, tudi v okviru preprečevanja, odkrivanja in preiskovanja kršitev omejevalnih ukrepov Unije. Ta člen uradom za odvzem premoženjske koristi daje tudi nalogo sledenja in identifikacije premoženja posameznikov in subjektov, za katere veljajo omejevalni ukrepi Unije. V zvezi s tem bi bili uradi za odvzem premoženjske koristi pristojni tudi za takojšnje ukrepanje za začasno zavarovanje zadevnega premoženja.

Člen 6 določa informacije, ki bi jih morale države članice neposredno dati na voljo uradom za odvzem premoženjske koristi, da se zagotovi hiter odziv na zahteve po informacijah iz drugih držav članic, kar pa v sklepu Sveta o uradih za odvzem premoženjske koristi ni urejeno.

Člen 7 določa posebne zaščitne ukrepe v zvezi z dostopom do informacij. Namen te določbe je zagotoviti, da imajo nacionalni organi dostop do informacij na podlagi potrebe po seznanitvi v skladu s potrebnimi pravili o varnosti in zaupnosti.

Člen 8 vzpostavlja okvir za spremljanje dostopa pristojnih nacionalnih organov do informacij. Cilj te določbe je preprečiti vsako kršitev ali neustrezen dostop do informacij.

Člen 9 ureja izmenjavo informacij med uradi za odvzem premoženjske koristi tako na lastno pobudo kot na zahtevo ter v primerjavi s sklepom Sveta o uradih za odvzem premoženjske koristi določa dodatne podrobnosti, vključno z določitvijo namenov take izmenjave ter

določitvijo minimalnih informacij, ki jih je treba vključiti v čezmejne zahteve, kanala za izmenjavo informacij (SIENA) in razlogov za zavrnitev.

Člen 10 določa roke za odgovor na zahteve za informacije, pri čemer ne spreminja rokov iz sklepa Sveta o uradih za odvzem premoženjske koristi, ki se sklicuje na roke iz Okvirnega sklepa Sveta 2006/960/PNZ¹⁷. Ta določba ureja dva scenarija, in sicer običajne zahteve, na katere je treba odgovoriti v sedmih dneh, in nujne zahteve, ki jih je treba obravnavati v osmih urah.

Določbe o začasnem zavarovanju in odvzemu sredstev (poglavje III, členi 11 do 18)

Določbe o začasnem zavarovanju in odvzemu temeljijo na členu 83 PDEU. Kot take se določbe iz poglavja III uporabljajo za kazniva dejanja s področja uporabe členov 2(1), 2(2), 2(3) in 2(4) te direktive, ne pa tudi za zamrznitev na podlagi omejevalnih ukrepov EU.

Člen 11 od držav članic zahteva, da sprejmejo potrebne ukrepe, s katerimi zagotovijo, da se nezakonito pridobljena sredstva lahko začasno zavarujejo hitro in po potrebi s takojšnjim učinkom, da se prepreči njihova izginitve. Ti ukrepi poleg ukrepov iz direktive o odvzemu vključujejo možnost, da uradi za odvzem premoženjske koristi sprejmejo začasne nujne ukrepe začasnega zavarovanja, dokler ni mogoče izdati formalne odredbe o začasnem zavarovanju. Ta člen določa tudi poseben zaščitni ukrep, in sicer da odredba o začasnem zavarovanju velja le toliko časa, kolikor je to potrebno, ter da je treba premoženje, če se ne odvzame, nemudoma vrniti.

V skladu s členom 12 morajo države članice omogočiti odvzem predmetov, uporabljenih za kazniva dejanja, in premoženjske koristi, pridobljene s kaznivim dejanjem, po pravnomočni obsodbi ter odvzem premoženja v vrednosti premoženjske koristi, pridobljene s kaznivim dejanjem, („standardni odvzem in odvzem vrednosti“, kakor je določeno v obstoječih pravilih EU).

Člen 13 od držav članic zahteva, da omogočijo odvzem premoženja, ki ga je obdolženec ali osumljenec prenesel na tretjo osebo z namenom izogibanja odvzema („odvzem tretji osebi“, kot je določeno v direktivi o odvzemu). Tak odvzem je upravičen le, če je tretja oseba vedela ali bi morala vedeti, da je bil prenos premoženja opravljen v ta namen. V določbah so navedene okoliščine, ki so pomembne za presojo tega.

Člen 14 od držav članic zahteva, da omogočijo odvzem premoženja obsojene osebe, kadar je nacionalno sodišče države članice prepričano, da premoženje izvira iz kriminalne dejavnosti („razširjen odvzem“). Nacionalno sodišče bi moralo pri presoji upoštevati vse okoliščine primera, vključno z dejstvom, da je vrednost premoženja nesorazmerna z zakonitimi dohodki obsojene osebe. V primerjavi z direktivo o odvzemu bi morala biti zdaj ta možnost na voljo za vsa kazniva dejanja s področja uporabe Direktive.

Člen 15 od držav članic zahteva, da zagotovijo možnost odvzema, kadar obstajajo vsi dokazi za kaznivo dejanje, obsodba pa zaradi omejenega niza okoliščin ni mogoča. Te okoliščine

¹⁷ Okvirni sklep Sveta 2006/960/PNZ z dne 18. decembra 2006 o poenostavitvi izmenjave informacij in obveščevalnih podatkov med organi kazenskega pregona držav članic Evropske unije (UL L 386, 29.12.2006, str. 89).

poleg bolezni in pobega (že vključeno v direktivo o odvzemu) vključujejo smrt osumljenca ali obdolženca, imuniteto ali amnestijo ali dejstvo, da so se iztekli roki, ki jih določa nacionalna zakonodaja. Področje uporabe je z vidika kaznivih dejanj omejeno na tista, pri katerih je zagrožena najvišja zaporna kazen najmanj štirih let.

Člen 16 uvaja novo možnost odvzema, kadar se sredstva začasno zavarujejo na podlagi suma vpletenosti v dejavnosti organiziranega kriminala in kadar odvzem na podlagi drugih določb Direktive ni mogoč. Odvzem premoženja bi moral biti v skladu s tem členom dovoljen le, če je nacionalno sodišče prepričano, da zadevna sredstva izvirajo iz kriminalnih dejavnosti. Ta ugotovitev mora temeljiti na celoviti presoji vseh okoliščin primera, tudi tega, ali je vrednost premoženja nesorazmerna z zakonitimi dohodki lastnika. Področje uporabe je z vidika kaznivih dejanj omejeno na tista, pri katerih je zagrožena najvišja zaporna kazen najmanj štirih let.

Člen 17 od držav članic zahteva, da za zagotavljanje učinkovitega izvrševanja odredbe o odvzemu zagotovijo preiskave za sledenje sredstev po obsodbi. Poleg tega ta člen od držav članic zahteva, da preučijo uporabo odvzetega premoženja za javne ali socialne namene. Obe določbi temeljita na ustreznih določbah direktive o odvzemu.

Namen člena 18 je zagotoviti, da ukrepi odvzema ne vplivajo na pravico žrtev do odškodnine, podobno kot je določeno v ustreznih določbah direktive o odvzemu.

Določbe o upravljanju sredstev (poglavje IV, členi 19 do 21)

Določbe o upravljanju temeljijo na členu 83 PDEU. Kot take se določbe iz poglavja IV uporabljajo za kazniva dejanja s področja uporabe členov 2(1), 2(2), 2(3) in 2(4) te direktive, ne pa tudi za zamrznitev na podlagi omejevalnih ukrepov EU.

Člen 19 od držav članic zahteva, da zagotovijo, da se začasno zavarovana ali odvzeta sredstva upravljajo učinkovito, dokler se ne odtujijo. Nadalje pojasnjuje področje uporabe te splošne zahteve (podobno kot ustrezna določba v direktivi o odvzemu), cilj pa je ohraniti vrednost premoženja in čim bolj zmanjšati stroške upravljanja. Za doseg tega cilja morajo države članice opraviti predhodno oceno stroškov, ki bodo nastali pri upravljanju premoženja („načrtovanje pred odvzemom“).

Člen 20 od držav članic zahteva, da zagotovijo možnost prenosa ali prodaje začasno zavarovanih sredstev pred izdajo odredbe o odvzemu („vmesna prodaja“). Določba nadalje opredeljuje področje uporabe te splošne obveznosti (kot je določena v direktivi o odvzemu), pri čemer zahteva, da se v določenih okoliščinah opravi vmesna prodaja, da se prepreči izguba vrednosti premoženja ali da stroški upravljanja ne postanejo nesorazmerni. Za to zahtevo veljajo številni ukrepi za zaščito legitimnih interesov oseb, na katere vmesna prodaja vpliva. Ti zaščitni ukrepi poleg splošnih zaščitnih ukrepov vključujejo tudi pravico do izjave pred sprejetjem odločitve o vmesni prodaji. Ta pravila se za premoženje, ki je identificirano v okviru izvajanja omejevalnih ukrepov Unije, uporabljajo v obsegu, v katerem je bilo to premoženje začasno zavarovano v zvezi s kazenskimi obtožbami, kot je kršitev omejevalnih ukrepov Unije. Poleg tega člen 20 vključuje možnost zaračunavanja stroškov upravljanja začasno zavarovanih sredstev dejanskemu lastniku.

Člen 21 od držav članic zahteva, da ustanovijo vsaj en urad za upravljanje sredstev, in v primerjavi z ustreznimi določbami direktive o odvzemu natančneje določa naloge teh uradov.

Določbe o zaščitnih ukrepih (poglavje V, členi 22 do 24)

Določbe o zaščitnih ukrepih temeljijo na členu 82(2) PDEU. Kot take se določbe iz poglavja V uporabljajo za kazniva dejanja s področja uporabe členov 2(1), 2(2), 2(3) in 2(4) te direktive.

Zaščitni ukrepi iz tega oddelka na splošno temeljijo na sedanjih določbah direktive o odvzemu, hkrati pa se zagotavljajo dodatna pojasnila, s čimer se povečuje učinkovitost zaščitnih ukrepov, in posodobitve zaščitnih ukrepov v skladu z novimi pravili o varstvu podatkov.

Namen člena 22 je zagotoviti, da so osebe, na katere ukrepi vplivajo, obveščene o sprejetih ukrepih začasnega zavarovanja in odvzema ter o razlogih za njihovo sprejetje.

Člen 23 določa podrobnejše zahteve, ki zagotavljajo, da so zoper ukrepe, sprejete na podlagi določb te direktive, na voljo učinkovita pravna sredstva. To vključuje tudi pravico do dostopa do odvetnika.

Določbe o strateškem okviru za povrnitev sredstev (poglavje VI, členi 24 do 27)

Večina določb v tem oddelku je novih, njihov namen pa je zagotoviti večjo učinkovitost celotnega postopka povrnitve in odvzema sredstev.

Člen 24 od držav članic zahteva, da sprejmejo nacionalno strategijo za odvzem sredstev in jo vsakih pet let posodobijo. Nacionalna strategija bi morala biti orodje, s katerim bi države članice opredelile ukrepe za okrepitev prizadevanj nacionalnih organov, vključenih v postopek povrnitve sredstev, zagotovile in olajšale sodelovanje in usklajevanje ter merile napredek. V ta namen bi morala strategija določiti cilje, potrebe glede virov (vključno z usposabljanjem) in mehanizme sodelovanja med ustreznimi nacionalnimi organi.

Člen 25 od držav članic zahteva, da zagotovijo, da imajo zlasti uradi za odvzem premoženjske koristi in uradi za upravljanje sredstev potrebna sredstva za opravljanje svojih nalog.

Člen 26 od držav članic zahteva, da vzpostavijo centraliziran register, ki vsebuje upoštevne informacije o začasno zavarovanih, upravljanih in odvzetih sredstvih. Uradi za odvzem premoženjske koristi, uradi za upravljanje sredstev in drugi organi, zadolženi za sledenje in identifikacijo ali upravljanje sredstev, bi morali imeti dostop do tega registra.

Člen 27 od držav članic zahteva, da zbirajo statistične podatke o ukrepih, sprejetih na podlagi te direktive, in te podatke vsako leto sporočijo Komisiji. Zanesljivi in popolni statistični podatki so bistveni za ustrezno oceno učinkovitosti ukrepov, sprejetih v skladu s to direktivo. Ta člen pooblašča Komisijo, da po potrebi sprejme delegirane akte o informacijah, ki se zbirajo, in metodologiji.

Določbe o sodelovanju med uradi za odvzem premoženjske koristi, organi in agencijami EU ter tretjimi državami (poglavje VII, člena 28 in 29)

Določbe o sodelovanju so nove in odražajo cilj, da se zagotovi celovit pravni okvir, ki bo zajemal vse pomembne vidike povrnitve sredstev.

Namen člena 28 je zagotoviti sodelovanje med uradi za odvzem premoženjske koristi in Evropskim javnim tožilstvom, Europolom in Eurojustom, da bi olajšali sledenje in identifikacijo premoženja, ki je lahko predmet odvzema. Ta člen določa tudi, da bodo morali uradi za odvzem premoženjske koristi po potrebi sodelovati z Europolom in Eurojustom za namene preprečevanja, odkrivanja ali preiskovanja kaznivih dejanj, povezanih s kršitvijo omejevalnih ukrepov Unije.

Namen člena 29 je zagotoviti sodelovanje med uradi za odvzem premoženjske koristi ter uradi za upravljanje sredstev in ustreznimi organi v tretjih državah. Sodelovanje med uradi za odvzem premoženjske koristi se nanaša na okoliščine, ko je to potrebno za preprečevanje, odkrivanje ali preiskovanje kaznivih dejanj, povezanih s kršitvijo omejevalnih ukrepov Unije.

Končne določbe (poglavje VIII, členi 30 do 37)

Ta oddelek obravnava več pravnih in tehničnih vprašanj. Prvič, Komisijo pooblašča za sprejemanje delegiranih aktov pod pogoji iz tega člena (člen 30). Drugič, od držav članic zahteva, da Komisiji sporočijo imenovane pristojne organe in ustrezne kontaktne točke v skladu s členoma 5 in 21 te direktive (člen 31). Poleg tega vsebuje določbo o prenosu v nacionalno zakonodajo (člen 32) in predvideva obveznost Komisije, da Evropskemu parlamentu in Svetu poroča o izvajanju in naknadni oceni te direktive (člen 33). Pojasnjuje razmerje do drugih pravnih instrumentov (člen 34) in določa nadomestitev petih obstoječih pravnih aktov (člen 35); samo Dansko bi še naprej zavezoval sklep Sveta o uradih za odvzem premoženjske koristi, da se zagotovi, da bo sodelovanje z danskimi uradi za odvzem premoženjske koristi še naprej urejeno z ustreznim pravnim redom EU. Nazadnje ta oddelek vključuje tudi pravila o začetku veljavnosti (člen 36) in naslovniki (člen 37).

Predlog

DIREKTIVA EVROPSKEGA PARLAMENTA IN SVETA**o povrnitvi in odvzemu sredstev**

EVROPSKI PARLAMENT IN SVET EVROPSKE UNIJE STA –

ob upoštevanju Pogodbe o delovanju Evropske unije ter zlasti člena 82(2), člena 83(1) in (2) ter člena 87(2) Pogodbe,

ob upoštevanju predloga Evropske komisije,

po posredovanju osnutka zakonodajnega akta nacionalnim parlamentom,

ob upoštevanju mnenja Evropskega ekonomsko-socialnega odbora¹⁸,

v skladu z rednim zakonodajnim postopkom,

ob upoštevanju naslednjega:

- (1) V Europolovi oceni ogroženosti zaradi hudih kaznivih dejanj in organiziranega kriminala (SOCTA) za leto 2021 je poudarjena vse večja grožnja organiziranega kriminala in infiltracije kriminala. Zaradi velikih prihodkov, ustvarjenih z organiziranim kriminalom, ki znašajo vsaj 139 milijard EUR na leto in se v vse večjem obsegu perejo prek vzporednega nezakonitega finančnega sistema, razpoložljivost take premoženjske koristi, pridobljene s kaznivimi dejanji, resno ogroža celovitost gospodarstva in družbe ter spodkopava pravno državo in temeljne pravice. Cilj strategije EU za boj proti organiziranemu kriminalu za obdobje 2021–2025 je obravnavati te izzive s spodbujanjem čezmejnega sodelovanja, podpiranjem učinkovitih preiskav kriminalnih mrež, odpravo premoženjske koristi, pridobljene s kriminalnimi dejavnostmi, ter prilagoditvijo organov kazenskega pregona in sodstva digitalni dobi.
- (2) Glavni motiv čezmejnega organiziranega kriminala, tudi kriminalnih mrež, ki predstavljajo veliko grožnjo, je finančna korist. Zato bi bilo treba za obravnavanje resne grožnje, ki jo predstavlja organizirani kriminal, pristojnim organom zagotoviti sredstva za učinkovito sledenje in identifikacijo, začasno zavarovanje, odvzem in upravljanje predmetov, uporabljenih za kazniva dejanja, in premoženjske koristi, pridobljene s kaznivim dejanjem, ter premoženja, ki izhaja iz kriminalnih dejavnosti.
- (3) Za učinkovit sistem povrnitve sredstev sta potrebna hitro sledenje in identifikacija predmetov, uporabljenih za kazniva dejanja, in premoženjske koristi, pridobljene s kaznivim dejanjem, ter premoženja, za katerega se sumi, da je kriminalnega izvora. Take premoženjske koristi, predmete, uporabljene za kazniva dejanja, in premoženje bi bilo treba začasno zavarovati, da se prepreči njihovo izginotje, nato pa bi jih bilo treba po koncu kazenskega postopka odvzeti. Za učinkovit sistem povrnitve sredstev je potrebno tudi učinkovito upravljanje začasno zavarovanega in odvzetega premoženja, da se ohrani njegova vrednost za državo ali za povračila za žrtve.

¹⁸ UL C , , str. .

- (4) Sedanji pravni okvir Unije o sledenju in identifikaciji, začasnem zavarovanju, odvzemu in upravljanju premoženjske koristi, predmetov, uporabljenih za kazniva dejanja, in premoženja ter o uradih za odvzem premoženjske koristi sestavljajo Direktiva 2014/42/EU Evropskega parlamenta in Sveta¹⁹, Sklep Sveta 2007/845/PNZ²⁰ in Okvirni sklep Sveta 2005/212/PNZ²¹. Komisija je ocenila Direktivo 2014/42/EU in Sklep Sveta 2007/845/PNZ ter ugotovila, da sedanji okvir ni v celoti dosegel cilja politike boja proti organiziranemu kriminalu s povrnitvijo njegovih dobičkov.
- (5) Zato bi bilo treba obstoječi pravni okvir posodobiti, da bi olajšali in zagotovili učinkovita prizadevanja za povrnitev in odvzem sredstev po vsej Uniji. V ta namen bi morala direktiva določiti minimalna pravila o sledenju in identifikaciji, začasnem zavarovanju, odvzemu ter upravljanju premoženja v okviru postopkov v kazenskih zadevah. V tem okviru so postopki v kazenskih zadevah avtonomen pojem prava Unije, kot ga razlaga Sodišče Evropske unije, ne glede na sodno prakso Evropskega sodišča za človekove pravice. Ta pojem zajema vse vrste sklepov o začasnem zavarovanju in o odvzemu, izdane v okviru postopkov v zvezi s kaznivimi dejanji. Zajema tudi druge vrste sklepov, ki so bili izdani brez pravnomočne obsodbe. Med postopke v kazenskih zadevah bi bile lahko vključene tudi kazenske preiskave, ki jih opravljajo policija in drugi organi preprečevanja, odkrivanja in preiskovanja kaznivih dejanj. Okrepiti je treba zmogljivost pristojnih organov, da storilec kaznivih dejanj odvzamejo premoženjsko korist, pridobljeno s kriminalnimi dejavnostmi. V ta namen bi bilo treba določiti pravila za okrepitev sledenja in identifikacije sredstev ter zmogljivosti za začasno zavarovanje, izboljšanje upravljanja začasno zavarovanega in odvzetega premoženja, okrepitev instrumentov za odvzem predmetov, uporabljenih za kazniva dejanja, premoženjske koristi, pridobljene s kaznivim dejanjem, in premoženja, ki izhaja iz kriminalnih dejavnosti hudodelskih združb, ter za izboljšanje splošne učinkovitosti sistema povrnitve sredstev.
- (6) Poleg tega se je s sprejetjem daljnosežnih omejevalnih ukrepov Unije brez primere zaradi ruske invazije na Ukrajino pokazalo, da je treba okrepiti prizadevanja za zagotovitev učinkovitega izvajanja tako sektorskih kot posameznih omejevalnih ukrepov Unije po vsej Uniji. Čeprav omejevalni ukrepi Unije niso kazenske narave in njihova uvedba ni pogojena s kaznivimi ravnanji, pa se prav tako zanašajo na začasno zavarovanje sredstev (tj. ciljne finančne sankcije) in sektorske ukrepe, zato bi morale biti okrepljene zmogljivosti v okviru identifikacije in sledenja premoženja koristne tudi zanje. V ta namen bi bilo treba določiti pravila za izboljšanje učinkovite identifikacije in sledenja premoženja, ki je v lasti ali pod nadzorom posameznikov in subjektov, za katere veljajo taki omejevalni ukrepi, ter za spodbujanje večjega mednarodnega sodelovanja uradov za odvzem premoženjske koristi z ustreznimi uradi v tretjih državah. Ukrepi v zvezi z začasnim zavarovanjem in odvzedom iz te direktive, zlasti tisti iz poglavij III in IV, pa so še naprej omejeni na primere, ko premoženje izvira iz kriminalnih dejavnosti, kot je kršitev omejevalnih ukrepov Unije.

¹⁹ Direktiva 2014/42/EU Evropskega parlamenta in Sveta z dne 3. aprila 2014 o začasnem zavarovanju in odvzemu predmetov, ki so bili uporabljeni za kazniva dejanja, in premoženjske koristi, pridobljene s kaznivim dejanjem, v Evropski uniji (UL L 127, 29.4.2014, str. 39).

²⁰ Sklep Sveta 2007/845/PNZ z dne 6. decembra 2007 o sodelovanju med uradi za odvzem premoženjske koristi držav članic na področju sledenja in identifikacije premoženjske koristi, pridobljene s kaznivim dejanjem, ali drugega premoženja, povezanega s kaznivimi dejanji (UL L 332, 18.12.2007, str. 103).

²¹ Okvirni sklep Sveta 2005/212/PNZ z dne 24. februarja 2005 o zaplembi premoženjske koristi, pripomočkov in premoženja, ki so povezani s kaznivimi dejanji (UL L 68, 15.3.2005, str. 49).

Ta direktiva ne ureja zamrznitve sredstev in gospodarskih virov v okviru omejevalnih ukrepov Unije.

- (7) Ukrepi, namenjeni povečanju zmogljivosti za sledenje in identifikacijo zadevnega premoženja v zvezi z osebami ali subjekti, za katere veljajo omejevalni ukrepi Unije, ter dopolnilni ukrepi za zagotovitev, da se tako premoženje ne prenese ali skriva, da bi se izognili omejevalnim ukrepom Unije, prispevajo k preprečevanju in odkrivanju morebitnih kršitev omejevalnih ukrepov Unije ter okrepljenemu čezmejnemu sodelovanju pri preiskavah morebitnih kaznivih dejanj.
- (8) Pravila bi morala olajšati čezmejno sodelovanje tako, da se pristojnim organom zagotovijo potrebna pooblastila in sredstva za hitro in učinkovito odzivanje na zahteve organov iz drugih držav članic. Določbe o pravilih o zgodnjem sledenju in identifikaciji, nujnih ukrepih za začasno zavarovanje ali učinkovitem upravljanju prispevajo k izboljšanju možnosti za čezmejno povrnitev sredstev. Glede na globalno naravo zlasti organiziranega kriminala bi bilo treba okrepiti tudi sodelovanje s tretjimi državami.
- (9) Zaradi ukvarjanja z več kriminalnimi dejavnostmi ter sistemskega in pridobitno usmerjenega sodelovanja hudodelskih združb, vpletenih v širok nabor nezakonitih dejavnosti na različnih trgih, morajo biti za učinkovit boj proti organiziranemu kriminalu na voljo ukrepi začasnega zavarovanja in odvzema, ki zajemajo dobičke iz vseh kaznivih dejanj, pri katerih delujejo združbe organiziranega kriminala. Ta kazniva dejanja vključujejo področja kriminala iz člena 83(1), vključno z nedovoljeno trgovino z orožjem, strelivom in eksplozivi, kakor je opredeljena v Protokolu o nedovoljeni proizvodnji strelnega orožja, njegovih sestavnih delov in streliva ter trgovini z njimi, ki dopolnjuje Konvencijo Združenih narodov proti mednarodnemu organiziranemu kriminalu, katerega pogodbenica je Unija. Poleg kaznivih dejanj iz člena 83(1) bi morale področje uporabe direktive zajemati tudi vsa kazniva dejanja, ki so harmonizirana na ravni EU, vključno z goljufijami, ki škodijo finančnim interesom Evropske unije, saj so organizirane hudodelske združbe vse bolj vpletene na tem področju kriminala. Področje uporabe direktive bi moralo poleg tega vključevati kazniva dejanja zoper okolje, ki so ena od osrednjih dejavnosti organiziranih hudodelskih združb ter so pogosto povezana s pranjem denarja ali se nanašajo na odpadke in ostanke, ki nastanejo pri proizvodnji prepovedanih drog in prometu z njimi. Pomoč pri nedovoljenem vstopu in prebivanju je prav tako osrednja dejavnost organiziranih hudodelskih združb in je običajno povezana s trgovino z ljudmi.
- (10) Druga kazniva dejanja, storjena v okviru hudodelske združbe, imajo ključno vlogo pri ustvarjanju prihodkov in omogočanju nadaljnjih kaznivih dejanj, vključno s hudimi kaznivimi dejanji čezmejne narave. Taka kazniva dejanja bi bilo treba vključiti v področje uporabe direktive v obsegu, v katerem so storjena v okviru hudodelske združbe. Ponarejanje in piratstvo izdelkov sta povezana s pranjem denarja in ponarejanjem dokumentov ter ogrožata delovanje enotnega trga in pošteno konkurenco. Nedovoljena trgovina s kulturnimi dobrinami, vključno s starinami in umetniškimi deli, je pogosto povezana s pranjem denarja in za organizirane hudodelske združbe predstavlja pomemben vir financiranja. Ponarejanje uradnih listin in promet z njimi, vključno z bančnimi dokumenti ali identifikacijskimi dokumenti, je ključno orodje, ki omogoča pranje denarja, trgovino z ljudmi ali tihotapljenje migrantov, zato bi moralo biti zajeto v področje uporabe te direktive. Druga kazniva dejanja, ki se pogosto storijo v okviru organizirane hudodelske združbe, vključujejo umor ali hudo telesno poškodbo ter nedovoljeno trgovino s človeškimi organi in tkivi in so vir prihodkov organiziranih hudodelskih združb v kontekstu naročenih umorov,

ustrahovanja in trgovine z ljudmi. Podobno se kot vir prihodka uporabljajo ugrabitve, protipraven odvzem prostosti ali jemanje talcev ter izsiljevanje in oderuštvo, in sicer s pobiranjem odkupnine ali kot taktika ustrahovanja nasprotnikov. Kaznivo dejanje organiziranega ali oboroženega roba je za organizirane hudodelske združbe ena najpogostejših oblik ustvarjanja dobička in je pogosto storjeno v povezavi z drugimi kaznivimi dejanji, zlasti trgovino s strelnim orožjem. Podobno tudi trgovina z ukradenimi vozili ne ustvarja le dobička, temveč je tudi kaznivo dejanje, ki omogoča, da se priskrbijo potrebni predmeti za storitev nadaljnjih kaznivih dejanj. Poleg tega je ključno v področje uporabe direktive vključiti tudi davčna kazniva dejanja v obsegu, v katerem so storjena v okviru hudodelske združbe, saj to konkretno kaznivo dejanje omogoča vir dobička, zlasti pri delovanju v čezmejnem okviru. Značilne tehnike, ki se uporabljajo za davčno goljufijo ali utajo davkov, vključujejo uporabo čezmejnih korporacijskih struktur ali podobnih ureditev za goljufivo pridobitev davčnih ugodnosti in povračil, prikrivanje sredstev ali dobička, združitve zakonitega dobička in sredstev z nezakonitimi ali njihov prenos na druge subjekte v tujini, da se prikrije njihov izvor ali dejansko lastništvo.

- (11) [Da bi zagotovili učinkovito izvajanje omejevalnih ukrepov Unije, je treba področje uporabe direktive razširiti na kršitev omejevalnih ukrepov Unije.]
- (12) Da bi zajeli premoženje, ki bi lahko bilo preoblikovano in preneseno, da se prikrije njegov izvor, ter da bi zagotovili harmonizacijo in jasnost opredelitev po vsej Uniji, bi bilo treba premoženje, ki je lahko predmet začasnega zavarovanja ali odvzema, opredeliti široko. Zajeti bi bilo treba dokumente ali listine, ki izkazujejo pravni naslov ali upravičenje na premoženju, ki je predmet začasnega zavarovanja ali odvzema, vključno na primer s finančnimi instrumenti ali dokumenti, ki so lahko podlaga za zahtevke upnikov in so običajno v posesti osebe, na katero se nanašajo zadevni postopki, ter skladi. Ta direktiva ne posega v obstoječe nacionalne postopke za hrambo pravnih dokumentov ali listin, ki izkazujejo pravni naslov ali upravičenje na premoženju, kakor jih uporabljajo pristojni nacionalni organi ali javni organi v skladu z nacionalnim pravom. Opredelitev bi morala zajemati vse oblike premoženja, tudi kriptosredstva.
- (13) Da bi zajeli premoženje, ki bi lahko bilo preoblikovano in preneseno, da se prikrije njegov izvor, ter da bi zagotovili harmonizacijo in jasnost opredelitev po vsej Uniji, bi bilo treba določiti široko opredelitev premoženjske koristi, pridobljene s kaznivim dejanjem, tako da bi vključevala neposredno premoženjsko korist, pridobljeno s kriminalno dejavnostjo, in vso posredno korist, vključno z naknadnim ponovnim vlaganjem ali preoblikovanjem neposredne premoženjske koristi, v skladu z opredelitvami iz Uredbe (EU) 2018/1805 Evropskega parlamenta in Sveta²². Premoženjska korist bi morala vključevati kakršno koli premoženje, tudi tisto, ki je bilo deloma ali v celoti preoblikovano ali spremenjeno v drugo premoženje, in tudi tisto, ki je bilo združeno s premoženjem, pridobljenim iz zakonitih virov, in sicer do ocenjene vrednosti združene premoženjske koristi. Vključevati bi morala tudi prihodke ali druge koristi, ki izhajajo iz premoženjske koristi, pridobljene s kaznivim dejanjem, ali iz premoženja, v katerega je bila takšna premoženjska korist preoblikovana ali spremenjena ali s katerim je bila združena.

²² Uredba (EU) 2018/1805 Evropskega parlamenta in Sveta z dne 14. novembra 2018 o vzajemnem priznavanju sklepov o začasnem zavarovanju in sklepov o odvzemu (UL L 303, 28.11.2018, str. 1).

- (14) Da bi olajšali čezmejno sodelovanje, je sledenje in identifikacija premoženja v zgodnji fazi kazenske preiskave bistveno za zagotovitev hitre identifikacije predmetov, uporabljenih za kazniva dejanja, in premoženjske koristi ali premoženja, ki bi se lahko pozneje odvzeli, vključno s premoženjem, povezanim s kriminalnimi dejavnostmi, ki se nahaja v drugih jurisdikcijah. Za zagotovitev dovolj prednostnega obravnavanja finančnih preiskav v vseh državah članicah za obravnavanje čezmejnega kriminala je treba od pristojnih organov zahtevati, da začnejo sredstva slediti od trenutka obstoja suma kriminalnih dejavnosti, ki bi lahko ustvarile znatne ekonomske koristi.
- (15) Preiskave za sledenje in identifikacijo premoženja bi bilo treba začeti tudi, kadar je to potrebno za preprečevanje, odkrivanje ali preiskovanje kaznivih dejanj, povezanih s kršitvijo omejevalnih ukrepov Unije. V ta namen bi morali biti uradi za odvzem premoženjske koristi pooblaščen za sledenje in identifikacijo premoženja oseb ali subjektov, za katere veljajo ciljne finančne sankcije. Po identifikaciji premoženja bi morali biti uradi za odvzem premoženjske koristi pooblaščen, da začasno zavarujejo premoženje in tako zagotovijo, da ne izgine.
- (16) Zaradi nadnacionalne narave finančnih sredstev, ki jih uporabljajo organizirane hudodelske združbe, bi si morale države članice hitro izmenjati informacije, na podlagi katerih se lahko identificirajo predmeti, uporabljeni za kazniva dejanja, in premoženjska korist, pridobljena s kaznivim dejanjem, ter drugo premoženje, ki je v lasti ali pod nadzorom storilcev kaznivih dejanj oziroma oseb ali subjektov, za katere veljajo omejevalni ukrepi Unije. V ta namen je treba urade za odvzem premoženjske koristi pooblastiti za sledenje in identifikacijo premoženja, ki bi se lahko nato odvzelo, da se jim pod jasnimi pogoji zagotovi dostop do potrebnih informacij in da se določijo pravila za hitro medsebojno izmenjavo informacij na lastno pobudo ali na zahtevo. V nujnih primerih, ko obstaja nevarnost izginitve premoženja, bi bilo treba na informacije odgovoriti čim prej, najpozneje pa v osmih urah.
- (17) Za učinkovito izvedbo preiskav za sledenje sredstev in hiter odziv na čezmejne zahteve bi morali imeti uradi za odvzem premoženjske koristi dostop do informacij, ki jim omogočajo ugotovitev obstoja in lastništva premoženja, ki bi lahko postalo predmet odredbe o začasnem zavarovanju ali odvzemu, ter nadzora nad njim. Zato bi morali imeti uradi za odvzem premoženjske koristi dostop do ustreznih podatkov, kot so davčni podatki, nacionalni registri državljanov in prebivalstva, poslovne zbirke podatkov in informacije o socialni varnosti. To bi moralo vključevati informacije o kazenskem pregonu, kolikor so lahko podatki, kot so kazenske evidence, ustavitve vozil, preiskave premoženja in predhodni pravni ukrepi, kot so odredbe o začasnem zavarovanju in odvzemu ali zasegi gotovine, koristni za identifikacijo zadevnega premoženja. Za dostop do informacij bi morali veljati posebni zaščitni ukrepi, ki preprečujejo zlorabo pravic do dostopa. Ti zaščitni ukrepi ne bi smeli posegati v člen 25 Direktive (EU) 2016/680 Evropskega parlamenta in Sveta²³. Neposreden in takojšen dostop do teh informacij državam članicam ne preprečuje, da za dostop določijo postopkovna jamstva, kakor so določena v nacionalnem pravu, ob ustreznem upoštevanju potrebe po tem, da se lahko uradi za odvzem premoženjske koristi hitro odzovejo na čezmejne zahteve. Izvajanje postopkovnih zaščitnih ukrepov za dostop do

²³ Direktiva (EU) 2016/680 Evropskega parlamenta in Sveta z dne 27. aprila 2016 o varstvu posameznikov pri obdelavi osebnih podatkov, ki jih pristojni organi obdelujejo za namene preprečevanja, preiskovanja, odkrivanja ali pregona kaznivih dejanj ali izvrševanja kazenskih sankcij, in o prostem pretoku takih podatkov ter o razveljavitvi Okvirnega sklepa Sveta 2008/977/PNZ (UL L 119, 4.5.2016, str. 89).

zbirk podatkov ne bi smelo vplivati na zmožnost uradov za odvzem premoženjske koristi, da se odzovejo na zahteve drugih držav članic, zlasti pri nujnih zahtevah. Dostop do ustreznih podatkovnih zbirk in registrov na podlagi te direktive bi moral dopolnjevati dostop do informacij o bančnih računih v skladu z Direktivo (EU) 2019/1153 Evropskega parlamenta in Sveta²⁴ ter do informacij o dejanskem lastništvu v skladu z Direktivo (EU) 2015/849 Evropskega parlamenta in Sveta²⁵.

- (18) Za zagotovitev varnosti informacij, ki si jih izmenjujejo uradi za odvzem premoženjske koristi, bi morala biti za vso komunikacijo med uradi za odvzem premoženjske koristi na podlagi te direktive obvezna uporaba mrežne aplikacije za varno izmenjavo informacij (SIENA), ki jo v skladu z Uredbo (EU) 2016/794 Evropskega parlamenta in Sveta²⁶ upravlja Europol. Da bi lahko izpolnili vse naloge, ki jih nalaga ta direktiva, bi morali imeti tako vsi uradi za odvzem premoženjske koristi možnost neposrednega dostopa do aplikacije SIENA.
- (19) Začasno zavarovanje in odvzem sta v tej direktivi avtonomna pojma, kar državam članicam ne bi smelo preprečiti izvajanja te direktive z uporabo instrumentov, ki bi po nacionalnem pravu veljali za sankcije ali druge vrste ukrepov.
- (20) Odvzem privede do dokončnega odvzema premoženja. Ohranitev premoženja pa je lahko predpogoj za odvzem in je pogosto bistvena za učinkovito izvršitev odredbe o odvzemu. Premoženje se ohrani z začasnim zavarovanjem. Da bi preprečili izginitev premoženja, preden lahko sodišče izda odredbo o začasnem zavarovanju, bi bilo treba pristojne organe v državah članicah, tudi urade za odvzem premoženjske koristi, pooblastiti, da lahko takoj sprejmejo ukrepe za zaščito takega premoženja.
- (21) Ker odredbe o začasnem zavarovanju omejujejo lastninsko pravico, takičasni ukrepi ne bi smeli veljati dlje, kot je potrebno za ohranitev razpoložljivosti premoženja zaradi morebitnega poznejšega odvzema. To bi lahko zahtevalo sodno presojo s strani nacionalnega sodišča, da se zagotovi ohranitev namena ukrepov, in sicer preprečitev izginitve premoženja.
- (22) Ukrepi začasnega zavarovanja ne bi smeli vplivati na možnost, da se določeno premoženje med postopkom šteje za dokaz, pod pogojem, da bo na koncu na voljo za učinkovito izvršitev odredbe o odvzemu. V okviru kazenskih postopkov je mogoče začasno zavarovati premoženje tudi za namene njegove morebitne poznejše povrnitve ali kot jamstvo za nadomestilo škode, povzročene s kaznivim dejanjem.
- (23) Poleg ukrepov odvzema, ki organom omogočajo, da storilec kaznivih dejanj odvzamejo premoženjsko korist ali predmete, ki neposredno izhajajo iz kaznivih dejanj, je treba po pravnomočni obsodbi omogočiti odvzem premoženja v vrednosti take premoženjske koristi ali predmetov, uporabljenih za kazniva dejanja, da se zajame premoženje enake vrednosti, kot jo imajo premoženjska korist in predmeti, uporabljeni

²⁴ Direktiva (EU) 2019/1153 Evropskega parlamenta in Sveta z dne 20. junija 2019 o določitvi pravil za lažjo uporabo finančnih in drugih informacij za namene preprečevanja, odkrivanja, preiskovanja ali pregona nekaterih kaznivih dejanj ter o razveljavitvi Sklepa Sveta 2000/642/PNZ (UL L 186, 11.7.2019, str. 122).

²⁵ Direktiva (EU) 2015/849 Evropskega parlamenta in Sveta z dne 20. maja 2015 o preprečevanju uporabe finančnega sistema za pranje denarja ali financiranje terorizma, kakor je bila spremenjena z Direktivo (EU) 2018/843 (UL L 141, 5.6.2015, str. 73).

²⁶ Uredba (EU) 2016/794 Evropskega parlamenta in Sveta z dne 11. maja 2016 o Agenciji Evropske unije za sodelovanje na področju preprečevanja, odkrivanja in preiskovanja kaznivih dejanj (Europol) ter nadomestitvi in razveljavitvi sklepov Sveta 2009/371/PNZ, 2009/934/PNZ, 2009/935/PNZ, 2009/936/PNZ in 2009/968/PNZ (UL L 135, 24.5.2016, str. 53).

za kaznivo dejanje, kadar takih premoženjske koristi in predmetov, uporabljenih za kazniva dejanja, ni mogoče najti. Države članice lahko po potrebi v skladu z nacionalnim pravom odvzem premoženja v vrednosti premoženjske koristi opredelijo kot dopolnilni ali alternativni ukrep neposrednemu odvzemu.

- (24) Pogosta in vse bolj razširjena je praksa osumljencev ali obdolžencev, da premoženje ali premoženjsko korist z namenom izogiba odvzemu prenesejo na tretjo osebo, ki je s tem seznanjena. Pridobitev s strani tretje osebe se nanaša na primere, v katerih je tretja oseba na primer pridobila premoženje neposredno ali posredno, na primer prek posrednika, od osumljenca ali obdolženca, tudi kadar je bilo kaznivo dejanje storjeno v njenem imenu ali v njeno korist, in če obdolženec nima premoženja, ki bi se lahko odvzelo. Tak odvzem bi moral biti mogoč v primerih, ko se ugotovi, da so tretje osebe na podlagi konkretnih dejstev in okoliščin, med drugim tega, da je bil prenos opravljen brezplačno ali v zameno za znesek, ki je bistveno nižji od tržne vrednosti, vedele ali bi morale vedeti, da je namen prenosa ali pridobitve izogibanje odvzemu. Pravila o odvzemu tretjim osebam bi se morala uporabljati za fizične in pravne osebe, brez poseganja v pravico tretjih oseb do izjave, vključno s pravico uveljavljanja lastninske pravice na zadevnem premoženju. Nikakor pa to ne bi smelo vplivati na pravice dobrovernih tretjih oseb.
- (25) Hudodelske združbe se ukvarjajo z raznovrstnimi kriminalnimi dejavnostmi. Za učinkovito preprečevanje dejavnosti organiziranega kriminala je lahko v nekaterih primerih ustrezno, da kazenski obsodbi za kaznivo dejanje, ki lahko povzroči ekonomsko korist, sledi odvzem ne le premoženja, povezanega z določenim kaznivim dejanjem, vključno s premoženjsko koristjo, pridobljeno s kaznivim dejanjem, in predmeti, uporabljenimi za kazniva dejanja, temveč tudi drugega premoženja, za katerega sodišče ugotovi, da izhaja iz kaznivega ravnanja.
- (26) Odvzem bi moral biti mogoč tudi, kadar je sodišče prepričano, da zadevni predmeti, uporabljeni za kazniva dejanja, premoženjska korist ali premoženje izhajajo iz kaznivega ravnanja, pravnomočna obsodba pa ni mogoča zaradi bolezni, pobega ali smrti osumljenca ali obdolženca ali ker osumljenca ali obdolženca ni mogoče šteti za odgovornega zaradi imunitete ali amnestije, kakor je določeno v nacionalnem pravu. Enako bi moralo biti mogoče v primerih, ko so se iztekli roki po nacionalnem pravu, kadar ti roki niso dovolj dolgi, da bi omogočili učinkovito preiskavo in pregon zadevnih kaznivih dejanj. Vendar bi moral biti odvzem v takih primerih dovoljen le, kadar je nacionalno sodišče prepričano o obstoju vseh elementov kaznivega dejanja. Zaradi sorazmernosti bi bilo treba odvzem premoženja brez predhodne obsodbe omejiti na primere hudih kaznivih dejanj. To ne bi smelo vplivati na pravico obtoženca do obvestila o postopku in do zastopanja po odvetniku.
- (27) V tej direktivi bi bilo treba bolezen razumeti kot dlje trajajočo nezmožnost osumljenca ali obdolženca za udeležbo v kazenskem postopku, zaradi česar se postopek ne more nadaljevati.
- (28) Zaradi po sebi nepregledne narave organiziranega kriminala premoženja, ki izvira iz kriminalnih dejavnosti, ni vedno mogoče povezati z določenim kaznivim dejanjem in ga odvzeti. V takih primerih bi moral biti odvzem mogoč pod določenimi pogoji, ki vključujejo zlasti: premoženje je začasno zavarovano na podlagi suma kaznivih dejanj, storjenih v okviru hudodelske združbe; ta kazniva dejanja lahko prinesejo znatno ekonomsko korist; sodišče je prepričano, da začasno zavarovano premoženje izvira iz kriminalnih dejavnosti, ki se izvajajo v okviru hudodelske združbe. Ti pogoji bi morali zagotoviti, da je odvzem premoženja, ki ni povezano z določenim kaznivim dejanjem,

za katero je bil lastnik obsojen, omejen na kriminalne dejavnosti hudodelskih združb, ki so resne in bi lahko ustvarile znatne koristi. Države članice bi morale pri ugotavljanju, ali bi lahko kazniva dejanja prinesla znatne koristi, upoštevati vse ustrezne okoliščine kaznivega dejanja, vključno s tem, ali so bile kriminalne dejavnosti storjene z namenom ustvarjanja rednih znatnih dobičkov. Čeprav to ne bi smelo biti pogojeno s tem, da se nacionalno sodišče prepriča, da je bilo kaznivo dejanje storjeno, pa se mora prepričati, da zadevno premoženje izvira iz kaznivih dejanj. Nacionalna sodišča bi morala pri ugotavljanju, ali zadevno premoženje izvira iz kriminalnih dejavnosti, upoštevati vse ustrezne okoliščine primera, vključno z dejstvom, da je premoženje bistveno nesorazmerno z zakonitimi dohodki lastnika. Države članice bi morale nato zahtevati in dejansko omogočiti, da lastnik premoženja dokaže, da zadevno premoženje izvira iz zakonitih dejavnosti.

- (29) Za zagotovitev, da premoženje, ki je ali lahko postane predmet odredbe o začasnem zavarovanju ali odvzemu, ohrani svojo ekonomsko vrednost, bi morale države članice uvesti učinkovite ukrepe za upravljanje. Taki ukrepi bi morali vključevati sistematično oceno, kako najbolje ohraniti in optimizirati vrednost premoženja, preden se sprejmejo ukrepi začasnega zavarovanja, kar je znano tudi kot načrtovanje pred odvzemom.
- (30) V okoliščinah, ko je začasno zavarovano premoženje pokvarljivo, se njegova vrednost hitro zmanjšuje ali pa so stroški njegovega vzdrževanja nesorazmerni s pričakovano vrednostjo v času odvzema, oziroma ko je tako premoženje pretežko upravljati ali ga je enostavno zamenjati, bi morale države članice dovoliti prodajo tega premoženja. Pred sprejetjem take odločitve bi moral imeti lastnik premoženja pravico do izjave. Države članice bi morale razmisliti o možnosti, da se dejanskemu lastniku zaračunajo stroški upravljanja začasno zavarovanega premoženja, na primer namesto odreditve vmesne prodaje in v primeru pravnomočne obsodbe. Ta pravila, vključno z možnostjo, da se stroški upravljanja začasno zavarovanega premoženja zaračunajo dejanskemu lastniku, se za premoženje, ki je identificirano v okviru izvajanja omejevalnih ukrepov Unije, uporabljajo v obsegu, v katerem je bilo začasno zavarovano v zvezi s kazenskimi obtožbami, kot je kršitev omejevalnih ukrepov Unije.
- (31) Države članice bi morale z namenom ustanovitve specializiranih organov, zadolženih za upravljanje začasno zavarovanega in odvzetega premoženja, vzpostaviti urade za upravljanje sredstev, da bi pred zaplembo učinkovito upravljale začasno zavarovano premoženje in ohranile njegovo vrednost do sprejetja dokončne odločitve o odvzemu. Brez poseganja v notranje upravne strukture držav članic bi morali biti uradi za upravljanje sredstev bodisi edini organ, ki upravlja začasno zavarovano ali odvzeto premoženje, bodisi bi morali zagotavljati podporo decentraliziranim akterjem v skladu z nacionalnimi strukturami upravljanja, ter bi morali podpirati ustrezne organe pri načrtovanju pred odvzemom.
- (32) Ta direktiva spoštuje temeljne pravice in upošteva načela, priznana v Listini Evropske unije o temeljnih pravicah (v nadaljnjem besedilu: Listina) ter Evropski konvenciji o varstvu človekovih pravicah in temeljnih svoboščinah (v nadaljnjem besedilu: EKČP), kot se jih razlaga v sodni praksi Evropskega sodišča za človekove pravice. To direktivo bi bilo treba izvajati v skladu z navedenimi pravicami in načeli.
- (33) Odredbe o začasnem zavarovanju in odvzemu znatno vplivajo na pravice osumljenih in obdolženih oseb ter v posebnih primerih tretjih oseb, ki se ne preganjajo. Zato bi morala Direktiva določati posebne zaščitne ukrepe in pravna sredstva, da se zagotovi varstvo njihovih temeljnih pravic pri izvajanju te direktive v skladu s pravico do

poštenega sojenja, pravico do učinkovitega pravnega sredstva in domnevo nedolžnosti, kakor je določeno v členih 47 in 48 Listine Evropske unije o temeljnih pravicah.

- (34) O odredbah o začasnem zavarovanju, odvzemu in vmesni prodaji bi bilo treba osebe, na katere vplivajo, nemudoma obvestiti. Namen obvestila o navedenih odredbah je med drugim osebam, na katere vplivajo, omogočiti njihovo izpodbijanje pred sodiščem. Zato bi bilo treba v takih obvestilih praviloma navesti obrazložitev zadevne odredbe. Osebe, na katere vplivajo odredbe o začasnem zavarovanju, odvzemu in vmesni prodaji, bi morale imeti dejansko možnost njihovega izpodbijanja. Pri odredbah o odvzemu v primerih, ko obstajajo vsi elementi kaznivega dejanja, kazenska obsodba pa ni mogoča, bi moral imeti obtoženec možnost, da se pred sprejetjem odredbe izjavi. Enako možnost bi bilo treba zagotoviti lastniku, na katerega vpliva odredba o prodaji premoženja pred odvzemom.
- (35) Države članice bi morale pri izvajanju te direktive za zagotovitev sorazmernosti ukrepov odvzema določiti, da se odvzem premoženja ne odredi v obsegu, ki bi bil nesorazmeren z zadevnim kaznivim dejanjem. Poleg tega bi morale države članice določiti možnost, da se v izjemnih okoliščinah odvzem ne odredi, če bi v skladu z nacionalnim pravom na podlagi okoliščin posameznega primera, ki bi morale biti odločilne, to pomenilo neupravičeno stisko za osebo, na katero bi vplivalo. Take izjemne okoliščine bi morale biti omejene na primere, v katerih bi bila zadevna oseba postavljena v položaj, v katerem bi zelo težko preživela, okoliščine posameznega primera pa bi morale biti odločilne.
- (36) To direktivo bi bilo treba izvajati brez poseganja v Direktivo 2010/64/EU Evropskega parlamenta in Sveta²⁷, Direktivo 2012/13/EU Evropskega parlamenta in Sveta²⁸, Direktivo 2012/29/EU Evropskega parlamenta in Sveta²⁹, Direktivo 2013/48/EU Evropskega parlamenta in Sveta³⁰, Direktivo (EU) 2016/343 Evropskega parlamenta in Sveta³¹, Direktivo (EU) 2016/800 Evropskega parlamenta in Sveta³² in Direktivo (EU) 2016/1919 Evropskega parlamenta in Sveta³³.
- (37) Zlasti je pomembno, da je v zvezi z obdelavo podatkov na podlagi te direktive zagotovljeno varstvo osebnih podatkov v skladu s pravom Unije. V ta namen bi bilo treba pravila te direktive uskladiti z Direktivo (EU) 2016/680. Zlasti bi bilo treba določiti, da morajo biti vsi osebni podatki, ki jih izmenjujejo uradi za odvzem

²⁷ Direktiva 2010/64/EU Evropskega parlamenta in Sveta z dne 20. oktobra 2010 o pravici do tolmačenja in prevajanja v kazenskih postopkih (UL L 280, 26.10.2010, str. 1).

²⁸ Direktiva 2012/13/EU Evropskega parlamenta in Sveta z dne 22. maja 2012 o pravici do obveščenosti v kazenskem postopku (UL L 142, 1.6.2012, str. 1).

²⁹ Direktiva 2012/29/EU Evropskega parlamenta in Sveta z dne 25. oktobra 2012 o določitvi minimalnih standardov na področju pravic, podpore in zaščite žrtev kaznivih dejanj ter o nadomestitvi Okvirnega sklepa Sveta 2001/220/PNZ (UL L 315, 14.11.2012, str. 57).

³⁰ Direktiva 2013/48/EU Evropskega parlamenta in Sveta z dne 22. oktobra 2013 o pravici do dostopa do odvetnika v kazenskem postopku in v postopkih na podlagi evropskega naloga za prijetje ter pravici do obvestitve tretje osebe ob odvzemu prostosti in do komunikacije s tretjimi osebami in konzularnimi organi med odvzemom prostosti (UL L 294, 6.11.2013, str. 1).

³¹ Direktiva (EU) 2016/343 Evropskega parlamenta in Sveta z dne 9. marca 2016 o krepitvi nekaterih vidikov domneve nedolžnosti in krepitvi pravice biti navzoč na sojenju v kazenskem postopku (UL L 65, 11.3.2016, str. 1).

³² Direktiva (EU) 2016/800 Evropskega parlamenta in Sveta z dne 11. maja 2016 o procesnih jamstvih za otroke, ki so osumljene ali obdolžene osebe v kazenskem postopku (UL L 132, 21.5.2016, str. 1).

³³ Direktiva (EU) 2016/1919 Evropskega parlamenta in Sveta z dne 26. oktobra 2016 o brezplačni pravni pomoči za osumljene in obdolžene osebe v kazenskem postopku ter za zahtevane osebe v postopku na podlagi evropskega naloga za prijetje (UL L 297, 4.11.2016, str. 1).

premoženjske koristi, omejeni na kategorije podatkov iz oddelka B, točka 2, Priloge II k Uredbi (EU) 2016/794 Evropskega parlamenta in Sveta. Za obdelavo osebnih podatkov v nacionalnih pristojnih organih, zlasti v uradih za odvzem premoženjske koristi, za namene te direktive se uporablja Direktiva (EU) 2016/680 Evropskega parlamenta in Sveta.

- (38) Zlasti je pomembno, da je v zvezi z vsemi izmenjavami informacij na podlagi te direktive zagotovljeno varstvo osebnih podatkov v skladu s pravom Unije. V ta namen se, kar zadeva obdelavo osebnih podatkov za namene preprečevanja, preiskovanja, odkrivanja ali pregona kaznivih dejanj ali izvrševanja kazenskih sankcij, v zvezi z ukrepi, sprejetimi na podlagi te direktive, uporabljajo pravila o varstvu podatkov iz Direktive (EU) 2016/680 Evropskega parlamenta in Sveta. Kadar je ustrezno, se zlasti glede obdelave osebnih podatkov, ki jo za namene upravljanja premoženja izvajajo uradi za upravljanje sredstev, uporabljajo pravila o varstvu podatkov iz Uredbe (EU) 2016/679 Evropskega parlamenta in Sveta.
- (39) Za učinkovit sistem povrnitve so potrebna usklajena prizadevanja najrazličnejših organov, od organov kazenskega pregona, vključno s carinskimi organi, davčnih organov in organov za izterjavo davkov, kolikor so pristojni za povrnitev sredstev, pa do uradov za odvzem premoženjske koristi, pravosodnih organov in organov za upravljanje sredstev, vključno z uradi za upravljanje sredstev. Da bi zagotovili usklajeno ukrepanje vseh pristojnih organov, je treba vzpostaviti bolj strateški pristop k povrnitvi sredstev in spodbujati večje sodelovanje med zadevnimi organi ter pridobiti jasen pregled nad rezultati povrnitve sredstev. V ta namen bi morale države članice sprejeti in redno pregledovati nacionalno strategijo za povrnitev sredstev, ki bi usmerjala ukrepe v zvezi s finančnimi preiskavami, začasnim zavarovanjem in odvzemom, upravljanjem ter dokončno odtujitvijo zadevnih predmetov, uporabljenih za kazniva dejanja, premoženjske koristi ali premoženja. Poleg tega bi morale države članice pristojnim organom zagotoviti potrebna sredstva za učinkovito izpolnjevanje njihovih nalog. Pristojne organe bi bilo treba razumeti kot organe, ki jim je zaupano izvajanje nalog iz te direktive in nalog v skladu z nacionalnimi ureditvami.
- (40) Za oceno uspešnosti in učinkovitosti okvira za povrnitev sredstev, upravljanje sredstev in odvzem je treba zbrati in objaviti primerljiv sklop statističnih podatkov o začasnem zavarovanju, upravljanju in odvzemu premoženja.
- (41) Za zagotovitev doslednega pristopa med državami članicami pri zbiranju statističnih podatkov bi bilo treba na Komisijo prenesti pooblastilo, da v skladu s členom 290 PDEU sprejme akte za dopolnitev te direktive s sprejetjem podrobnejših pravil o informacijah, ki se zbirajo, in metodologiji za zbiranje statističnih podatkov.
- (42) Zlasti je pomembno, da se Komisija pri svojem pripravljalnem delu ustrezno posvetuje, vključno na ravni strokovnjakov, in da se to posvetovanje izvede v skladu z načeli, določenimi v Medinstitucionalnem sporazumu z dne 13. aprila 2016 o boljši pripravi zakonodaje³⁴. Za zagotovitev enakopravnega sodelovanja pri pripravi delegiranih aktov Evropski parlament in Svet zlasti prejmeta vse dokumente sočasno s strokovnjaki iz držav članic, njihovi strokovnjaki pa se sistematično lahko udeležujejo sestankov strokovnih skupin Komisije, ki zadevajo pripravo delegiranih aktov.
- (43) Za celovitejši pregled ukrepov, sprejetih za začasno zavarovanje in odvzem, bi morale države članice vzpostaviti centralni register začasno zavarovanih, upravljanih in

³⁴ UL L 123, 12.5.2016, str. 1.

odvzetih predmetov, uporabljenih za kazniva dejanja, premoženjske koristi ali premoženja ter zbirati potrebne statistične podatke o izvajanju zadevnih ukrepov. Za lažje upravljanje določenih dosjejev bi bilo treba na nacionalni ravni vzpostaviti centralizirane registre začasno zavarovanih in odvzetih predmetov, uporabljenih za kazniva dejanja, premoženjske koristi ali premoženja. Cilj vzpostavitve centraliziranih registrov je pomagati vsem zadevnim organom, pristojnim za povrnitev premoženja, pridobljenega s kaznivim dejanjem, z dostopno evidenco premoženja, ki je začasno zavarovano, odvzeto ali upravljano, in sicer od trenutka začasnega zavarovanja do trenutka, ko se vrne lastniku ali odtuji. Informacije, vnesene v registre, bi bilo treba hraniti le toliko časa, kolikor je to potrebno za vodenje posamičnih zadev ali za namene zbiranja statističnih podatkov. Za namene vodenja zadev se ne bi smele hraniti dlje kot do takrat, ko se premoženje na podlagi odredbe o zaplembi dokončno odtuji ali vrne lastniku v primeru oprostitelne sodbe. Dostop do informacij, shranjenih v centraliziranih registrih, bi morali imeti samo organi, pristojni za povrnitev premoženja, pridobljenega s kaznivim dejanjem, kot so uradi za odvzem premoženjske koristi, uradi za upravljanje sredstev, nacionalna sodišča ali drugače v skladu z nacionalnimi določbami imenovani organi.

- (44) Organizirane hudodelske združbe delujejo prek meja in vedno pogosteje pridobivajo premoženje v državah članicah, v katerih niso vzpostavljene, in tretjih državah. Glede na nadnacionalno razsežnost organiziranega kriminala je mednarodno sodelovanje bistveno za povrnitev dobička in odvzem finančnih sredstev, ki storilec kaznivih dejanj omogočajo delovanje. Države članice bi morale zagotoviti, da tako uradi za odvzem premoženjske koristi kot uradi za upravljanje sredstev tesno sodelujejo z ustreznimi uradi v tretjih državah, da bi izsledili, identificirali in upravljali predmete, uporabljene za kazniva dejanja, premoženjsko korist ali premoženje, ki bi lahko postali ali so predmet odredbe o začasnem zavarovanju ali odvzemu v okviru postopkov v kazenskih zadevah. Poleg tega je za učinkovito izvajanje omejevalnih ukrepov Unije izjemno pomembno, da uradi za odvzem premoženjske koristi sodelujejo z ustreznimi uradi v tretjih državah, kadar je to potrebno za preprečevanje, odkrivanje ali preiskovanje kaznivih dejanj, povezanih s kršitvijo omejevalnih ukrepov Unije. V zvezi s tem bi morale države članice zagotoviti, da uradi za odvzem premoženjske koristi sklenejo delovne dogovore z ustreznimi uradi v tistih tretjih državah, s katerimi je sklenjen sporazum o operativnem sodelovanju, ki omogoča izmenjavo operativnih osebnih podatkov z Europolom ali Eurojustom.
- (45) Prav tako bi morali uradi za odvzem premoženjske koristi tesno sodelovati z organi in agencijami EU, tudi z Europolom, Eurojustom in Evropskim javnim tožilstvom, in sicer v okviru njihovih ustreznih mandatov, kolikor je to potrebno za sledenje in identifikacijo premoženja v okviru čezmejnih preiskav, ki jih podpirata Europol in Eurojust, ali v okviru preiskav, ki jih izvaja Evropsko javno tožilstvo. Uradi za odvzem premoženjske koristi bi morali tudi sodelovati z Europolom in Eurojustom v okviru njihovih ustreznih mandatov, kolikor je to potrebno za sledenje in identifikacijo premoženja za namene preprečevanja, odkrivanja ali preiskovanja kaznivih dejanj, povezanih s kršitvijo omejevalnih ukrepov Unije.
- (46) Da bi zagotovili enotno razumevanje in minimalne standarde za sledenje in identifikacijo ter začasno zavarovanje in upravljanje sredstev, bi bilo treba s to direktivo določiti tako minimalna pravila za zadevne ukrepe kot s tem povezane zaščitne ukrepe. Sprejetje minimalnih pravil državam članicam ne preprečuje, da bi uradom za odvzem premoženjske koristi ali uradom za upravljanje sredstev podelile

širša pooblastila ali da bi zagotovile dodatne zaščitne ukrepe v skladu z nacionalnim pravom, če taki nacionalni ukrepi in določbe ne ogrožajo cilja te direktive.

- (47) Ker cilja te direktive, in sicer olajšati odvzem premoženja v kazenskih zadevah, države članice ne morejo zadovoljivo doseči, temveč se lažje doseže na ravni Unije, lahko Unija sprejme ukrepe v skladu z načelom subsidiarnosti iz člena 5 Pogodbe o Evropski uniji (PEU). V skladu z načelom sorazmernosti iz navedenega člena ta direktiva ne presega tistega, kar je potrebno za doseganje navedenega cilja.
- (48) Ker ta direktiva določa celovit sklop pravil, ki bi se prekrivala z že obstoječimi pravnimi instrumenti, bi morala za države članice, za katere je ta direktiva zavezujoča, nadomestiti Skupni ukrep Sveta 98/699/PNZ³⁵, Okvirni sklep Sveta 2001/500/PNZ³⁶, Okvirni sklep 2005/212/PNZ, Sklep 2007/845/PNZ in Direktivo 2014/42/EU.
- (49) V skladu s členoma 1 in 2 Protokola št. 22 o stališču Danske, ki je priložen Pogodbi o Evropski uniji in Pogodbi o delovanju Evropske unije, Danska ne sodeluje pri sprejetju te direktive, ki zato zanjo ni zavezujoča in se v njej ne uporablja.
- (50) [V skladu s členom 3 Protokola št. 21 o stališču Združenega kraljestva in Irske glede območja svobode, varnosti in pravice, ki je priložen Pogodbi o Evropski uniji in Pogodbi o delovanju Evropske unije, je Irska podala uradno obvestilo, da želi sodelovati pri sprejetju in uporabi te direktive.] [ali] [V skladu s členoma 1 in 2 Protokola št. 21 o stališču Združenega kraljestva in Irske glede območja svobode, varnosti in pravice, ki je priložen Pogodbi o Evropski uniji in Pogodbi o delovanju Evropske unije, in brez poseganja v člen 4 tega protokola Irska ne sodeluje pri sprejetju te direktive, ki zato zanjo ni zavezujoča in se v njej ne uporablja.]
- (51) V skladu s členom 42 Uredbe (EU) št. 2018/1725 je bilo opravljeno posvetovanje z Evropskim nadzornikom za varstvo podatkov, ki je mnenje podal XX/XX/20XX –

SPREJELA NASLEDNJO DIREKTIVO:

POGLAVJE I SPLOŠNE DOLOČBE

Člen 1

Predmet urejanja

1. Ta direktiva določa minimalna pravila o sledenju in identifikaciji, začasnem zavarovanju, odvzemu ter upravljanju premoženja v okviru postopkov v kazenskih zadevah.
2. Ta direktiva določa tudi pravila za lažje učinkovito izvajanje omejevalnih ukrepov Unije in posledično povrnitev tem povezanega premoženja, kadar je to potrebno za preprečevanje, odkrivanje ali preiskovanje kaznivih dejanj, povezanih s kršitvijo omejevalnih Unije.

³⁵ Skupni ukrep 98/699/PNZ z dne 3. decembra 1998 o pranju denarja, identifikaciji, sledenju, zamrznitvi, zasegu in zaplembi predmetov in premoženjske koristi, pridobljenih s kaznivim dejanjem, ki ga je sprejel Svet na podlagi člena K.3 Pogodbe o Evropski uniji (UL L 333, 9.12.1998, str. 1).

³⁶ Okvirni sklep Sveta 2001/500/PNZ z dne 26. junija 2001 o pranju denarja, identifikaciji, sledenju, zamrznitvi, zasegu in zaplembi pripomočkov za kazniva dejanja in premoženjske koristi, pridobljene s kaznivim dejanjem (UL L 182, 5.7.2001, str. 1).

Člen 2

Področje uporabe

1. Ta direktiva se uporablja za naslednja kazniva dejanja:

- (a) sodelovanje v hudodelski združbi, kakor je opredeljeno v Okvirnem Sklepu Sveta 2008/841/PNZ³⁷;
- (b) terorizem, kakor je opredeljen v Direktivi (EU) 2017/541 Evropskega parlamenta in Sveta³⁸;
- (c) trgovina z ljudmi, kakor je opredeljena v Direktivi 2011/36/EU Evropskega parlamenta in Sveta³⁹;
- (d) spolno izkoriščanje otrok in otroška pornografija, kakor sta opredeljena v Direktivi 2011/93/EU Evropskega parlamenta in Sveta⁴⁰;
- (e) nedovoljen promet s prepovedanimi drogami in psihotropnimi snovmi, kakor je opredeljen v Okvirnem sklepu Sveta 2004/757/PNZ⁴¹;
- (f) korupcija, kakor je opredeljena v Konvenciji, pripravljeni na podlagi člena K.3(2)(c) Pogodbe o Evropski uniji, o boju proti korupciji uradnikov Evropskih skupnosti ali uradnikov držav članic Evropske unije⁴² in v Okvirnem sklepu Sveta 2003/568/PNZ⁴³;
- (g) pranje denarja, kakor je opredeljeno v Direktivi (EU) 2018/1673 Evropskega parlamenta in Sveta⁴⁴;
- (h) ponarejanje plačilnih sredstev, kakor je opredeljeno v Direktivi (EU) 2019/713 Evropskega parlamenta in Sveta⁴⁵;
- (i) ponarejanje denarja, vključno z eurom, kakor je opredeljeno v Direktivi 2014/62/EU Evropskega parlamenta in Sveta⁴⁶;

³⁷ Okvirni Sklep Sveta 2008/841/PNZ z dne 24. oktobra 2008 o boju proti organiziranemu kriminalu (UL L 300, 11.11.2008, str. 42).

³⁸ Direktiva (EU) 2017/541 Evropskega parlamenta in Sveta z dne 15. marca 2017 o boju proti terorizmu in nadomestitvi Okvirnega sklepa Sveta 2002/475/PNZ ter o spremembi Sklepa Sveta 2005/671/PNZ (UL L 88, 31.3.2017, str. 6).

³⁹ Direktiva 2011/36/EU Evropskega parlamenta in Sveta z dne 5. aprila 2011 o preprečevanju trgovine z ljudmi in boju proti njej ter zaščiti njenih žrtev in o nadomestitvi Okvirnega sklepa Sveta 2002/629/PNZ (UL L 101, 15.4.2011, str. 1).

⁴⁰ Direktiva 2011/93/EU Evropskega parlamenta in Sveta z dne 13. decembra 2011 o boju proti spolni zlorabi in spolnemu izkoriščanju otrok ter otroški pornografiji in nadomestitvi Okvirnega sklepa Sveta 2004/68/PNZ (UL L 335, 17.12.2011, str. 1).

⁴¹ Okvirni sklep Sveta 2004/757/PNZ z dne 25. oktobra 2004 o opredelitvi minimalnih določb glede elementov kaznivih dejanj in kazni na področju nedovoljenega prometa s prepovedanimi drogami (UL L 335, 11.11.2004, str. 8).

⁴² UL C 195, 25.6.1997, str. 1.

⁴³ Okvirni sklep Sveta 2003/568/PNZ z dne 22. julija 2003 o boju proti korupciji v zasebnem sektorju (UL L 192, 31.7.2003, str. 54).

⁴⁴ Direktiva (EU) 2018/1673 Evropskega parlamenta in Sveta z dne 23. oktobra 2018 o boju proti pranju denarja z uporabo kazenskega prava (UL L 284, 12.11.2018, str. 22).

⁴⁵ Direktiva (EU) 2019/713 Evropskega parlamenta in Sveta z dne 17. aprila 2019 o boju proti goljufijam in ponarejanju v zvezi z negotovinskimi plačilnimi sredstvi ter o nadomestitvi Okvirnega sklepa Sveta 2001/413/PNZ (UL L 123, 10.5.2019, str. 18).

(j) računalniški kriminal, kakor je opredeljen v Direktivi 2013/40/EU Evropskega parlamenta in Sveta⁴⁷;

(k) nedovoljena trgovina z orožjem, strelivom in eksplozivi, kakor je opredeljena v Protokolu o nedovoljeni proizvodnji strelnega orožja, njegovih sestavnih delov in streliva ter trgovini z njimi, ki dopolnjuje Konvencijo Združenih narodov proti mednarodnemu organiziranemu kriminalu⁴⁸;

(l) goljufija, vključno z goljufijo in drugimi kaznivimi dejanji, ki škodijo finančnim interesom Unije, kakor so opredeljeni v Direktivi (EU) 2017/1371 Evropskega parlamenta in Sveta⁴⁹;

(m) kazniva dejanja zoper okolje, vključno z nedovoljeno trgovino z ogroženimi živalskimi vrstami ter ogroženimi rastlinskimi vrstami in podvrstami, kakor so opredeljena v Direktivi 2008/99/ES Evropskega parlamenta in Sveta⁵⁰, ter kršitve v zvezi z onesnaževanjem z ladij, kakor so opredeljene v Direktivi 2005/35/ES, kakor je bila spremenjena z Direktivo 2009/123/ES⁵¹;

(n) pomoč pri nedovoljenem vstopu in prebivanju, kakor je opredeljena v Okvirnem sklepu Sveta 2002/946/PNZ⁵² in Direktivi Sveta 2002/90/ES⁵³.

2. Ta direktiva se uporablja tudi za naslednja kazniva dejanja, če je kaznivo dejanje storjeno v okviru hudodelske združbe:

(a) ponarejanje in piratstvo izdelkov;

(b) nedovoljena trgovina s kulturnimi dobrinami, vključno s starinami in umetniškimi deli;

(c) ponarejanje uradnih listin in promet z njimi;

(d) umor ali huda telesna poškodba;

(e) nedovoljena trgovina s človeškimi organi in tkivi;

(f) ugrabitev, protipraven odvzem prostosti ali jemanje talcev;

(g) organiziran ali oborožen rop;

⁴⁶ Direktiva 2014/62/EU Evropskega parlamenta in Sveta z dne 15. maja 2014 o kazenskoopravni zaščiti eura in drugih valut pred ponarejanjem (UL L 151, 21.5.2014, str. 1).

⁴⁷ Direktiva 2013/40/EU Evropskega parlamenta in Sveta z dne 12. avgusta 2013 o napadih na informacijske sisteme in nadomestitvi Okvirnega sklepa Sveta 2005/222/PNZ (UL L 218, 14.8.2013, str. 8).

⁴⁸ UL L 89, 25.3.2014, str. 7.

⁴⁹ Direktiva (EU) 2017/1371 Evropskega parlamenta in Sveta z dne 5. julija 2017 o boju proti goljufijam, ki škodijo finančnim interesom Unije, z uporabo kazenskega prava (UL L 198, 28.7.2017, str. 29).

⁵⁰ Direktiva 2008/99/ES Evropskega parlamenta in Sveta z dne 19. novembra 2008 o kazenskoopravnem varstvu okolja (UL L 328, 6.12.2008, str. 28).

⁵¹ Direktiva 2009/123/ES Evropskega parlamenta in Sveta z dne 21. oktobra 2009 o spremembah Direktive 2005/35/ES o onesnaževanju morja z ladij in uvedbi kazni za kršitve (UL L 280, 27.10.2009, str. 52).

⁵² Okvirni sklep Sveta 2002/946/PNZ z dne 28. novembra 2002 o krepitvi kazenskega okvirja na področju preprečevanja nudenja pomoči pri nedovoljenem vstopu, tranzitu in prebivanju (UL L 328, 5.12.2002, str. 1).

⁵³ Direktiva Sveta 2002/90/ES z dne 28. novembra 2002 o opredelitvi pomoči pri nedovoljenem vstopu, tranzitu in prebivanju (UL L 328, 5.12.2002, str. 17).

- (h) izsiljevanje in oderuštvo;
 - (i) trgovina z ukradenimi vozili;
 - (j) davčna kazniva dejanja, povezana z neposrednimi in posrednimi davki, kakor so opredeljena v nacionalni zakonodaji držav članic in ki se kaznujejo z odvzemom prostosti ali varnostnim ukrepom za najmanj eno leto.
3. [Ta direktiva se uporablja za kršitve omejevalnih ukrepov Unije, kakor so opredeljeni v Direktivi Evropskega parlamenta in Sveta.]
4. Ta direktiva se uporablja za vsa druga kazniva dejanja iz drugih pravnih aktov Unije, če ti izrecno določajo, da se za v njih opredeljena kazniva dejanja uporablja ta direktiva.
5. Določbe o sledenju in identifikaciji predmetov, uporabljenih za kazniva dejanja, in premoženjske koristi ali premoženja iz poglavja II se uporabljajo za vsa kazniva dejanja, kakor so opredeljena v nacionalnem pravu in ki se kaznujejo z odvzemom prostosti ali varnostnim ukrepom za najmanj eno leto.

Člen 3

Opredelitve pojmov

V tej direktivi se uporabljajo naslednje opredelitve pojmov:

- (1) „premoženjska korist“ pomeni vsako ekonomsko korist, neposredno ali posredno pridobljeno s kaznivim dejanjem, ki zajema kakršno koli obliko premoženja ter vključuje vsakršno nadaljnje ponovno vlaganje ali preoblikovanje neposredne premoženjske koristi in vse koristi, ki imajo določeno vrednost;
- (2) „premoženje“ pomeni vsakršno premoženje, materialno ali nematerialno, premično ali nepremično, in pravne dokumente ali listine, ki izkazujejo pravni naslov ali upravičenje na takem premoženju;
- (3) „predmeti, uporabljeni za kazniva dejanja“, pomenijo vsakršno premoženje, ki se na kakršen koli način v celoti ali delno uporabi oziroma je na kakršen koli način v celoti ali delno namenjeno uporabi za storitev kaznivega dejanja;
- (4) „sledenje in identifikacija“ pomeni vsako preiskavo, ki jo opravijo pristojni organi za ugotavljanje predmetov, uporabljenih za kazniva dejanja, premoženjske koristi ali premoženja, ki bi lahko izhajali iz kriminalnih dejavnosti;
- (5) „začasno zavarovanje“ pomeni začasno prepoved prenosa, uničenja, preoblikovanja, odtujitve ali gibanja premoženja ali začasen prevzem skrbništva ali nadzora nad premoženjem;
- (6) „odvzem“ pomeni dokončni odvzem premoženja, ki ga v zvezi s kaznivim dejanjem odredi sodišče;
- (7) „SIENA“ pomeni mrežno aplikacijo za varno izmenjavo informacij, ki jo upravlja Europol in je namenjena olajšanju izmenjave informacij med državami članicami in Europolom;

(8) „hudodelska združba“ pomeni hudodelsko združbo, kakor je opredeljena v členu 1 Okvirnega sklepa Sveta 2008/841/PNZ;

(9) „žrtev“ pomeni žrtev, kakor je opredeljena v členu 2(1), točka (a), Direktive 2012/29/EU Evropskega parlamenta in Sveta⁵⁴, ter pravno osebo, kakor je opredeljena v nacionalnem pravu, ki je utrpela škodo zaradi katerega koli kaznivega dejanja s področja uporabe te direktive;

(10) „dejanski lastnik“ pomeni dejanskega lastnika, kakor je opredeljen v členu 3, točka (6), Direktive (EU) 2015/849⁵⁵;

(11) „omejevalni ukrepi Unije“ pomenijo ukrepe, sprejete na podlagi člena 29 Pogodbe o Evropski uniji in člena 215 Pogodbe o delovanju Evropske unije;

(12) „ciljne finančne sankcije“ pomenijo posebne omejevalne ukrepe Unije proti nekaterim osebam ali subjektom, sprejete na podlagi člena 29 Pogodbe o Evropski uniji in člena 215 Pogodbe o delovanju Evropske unije.

POGLAVJE II

SLEDENJE IN IDENTIFIKACIJA

Člen 4

Preiskave za sledenje sredstev

1. Države članice za lažje čezmejno sodelovanje sprejmejo ukrepe, s katerimi omogočijo hitro sledenje in identifikacijo predmetov, uporabljenih za kazniva dejanja, in premoženjske koristi ali premoženja, ki bi lahko postali ali so predmet odredbe o začasnem zavarovanju ali odvzemu v okviru postopkov v kazenskih zadevah.

2. Pristojni organi takoj izvedejo preiskave za sledenje sredstev v skladu z odstavkom 1, kadar se začne preiskava v zvezi s kaznivim dejanjem, ki bi lahko prineslo znatno ekonomsko korist, ali kadar je to potrebno za preprečevanje, odkrivanje ali preiskovanje kaznivih dejanj, povezanih s kršitvijo omejevalnih ukrepov Unije.

Člen 5

Uradi za odvzem premoženjske koristi

1. Vsaka država članica ustanovi vsaj en urad za odvzem premoženjske koristi, da se olajša čezmejno sodelovanje v zvezi s preiskavami za sledenje sredstev.

2. Uradi za odvzem premoženjske koristi opravljajo naslednje naloge:

⁵⁴ Direktiva 2012/29/EU Evropskega parlamenta in Sveta z dne 25. oktobra 2012 o določitvi minimalnih standardov na področju pravic, podpore in zaščite žrtev kaznivih dejanj ter o nadomestitvi Okvirnega sklepa Sveta 2001/220/PNZ.

⁵⁵ Direktiva (EU) 2015/849 Evropskega parlamenta in Sveta z dne 20. maja 2015 o preprečevanju uporabe finančnega sistema za pranje denarja ali financiranje terorizma, kakor je bila spremenjena z Direktivo (EU) 2018/843 (UL L 141, 5.6.2015, str. 73).

(a) sledenje in identifikacija predmetov, uporabljenih za kazniva dejanja, premoženjske koristi ali premoženja, kadar koli je to potrebno za podporo drugim pristojnim nacionalnim organom pri preiskavah za sledenje sredstev v skladu s členom 4;

(b) sledenje in identifikacija predmetov, uporabljenih za kazniva dejanja, premoženjske koristi ali premoženja, ki bi lahko postali ali so predmet odredbe o začasnem zavarovanju ali odvzemu, ki jo je izdala druga država članica;

(c) sodelovanje in izmenjava informacij z uradi za odvzem premoženjske koristi drugih držav članic pri sledenju in identifikaciji predmetov, uporabljenih za kazniva dejanja, premoženjske koristi ali premoženja, ki bi lahko postali ali so predmet odredbe o začasnem zavarovanju ali odvzemu;

(d) izmenjava informacij z drugimi uradi za odvzem premoženjske koristi v državah članicah v zvezi z učinkovitim izvajanjem omejevalnih ukrepov Unije, kadar je to potrebno za preprečevanje, odkrivanje ali preiskovanje kaznivih dejanj.

3. Uradi za odvzem premoženjske koristi so pooblaščen za sledenje in identifikacijo premoženja oseb in subjektov, za katere veljajo ciljne finančne sankcije EU, kadar je to potrebno za preprečevanje, odkrivanje ali preiskovanje kaznivih dejanj. V ta namen sodelujejo z uradi za odvzem premoženjske koristi in drugimi ustreznimi pristojnimi organi v drugih državah članicah ter izmenjujejo zadevne informacije.

4. Države članice uradom za odvzem premoženjske koristi omogočijo takojšnje ukrepanje v skladu s členom 11, odstavek 2, kadar je to potrebno za preprečevanje, odkrivanje ali preiskovanje kaznivih dejanj, povezanih s kršitvijo omejevalnih ukrepov Unije. Smiselno se uporablja člen 11, odstavek 5.

Člen 6

Dostop do informacij

1. Države članice za namene opravljanja nalog iz člena 5 zagotovijo, da imajo uradi za odvzem premoženjske koristi takojšen in neposreden dostop do naslednjih informacij v obsegu, v katerem so te potrebne za sledenje in identifikacijo premoženjske koristi, predmetov, uporabljenih za kazniva dejanja, in premoženja:

(a) davčnih podatkov, vključno s podatki, ki jih hranijo davčni organi;

(b) nacionalnih registrov nepremičnin ali elektronskih sistemov za pridobivanje podatkov ter zemljiških knjig in zemljiških katastrov;

(c) nacionalnih registrov državljanov in prebivalstva za fizične osebe;

(d) nacionalnih registrov motornih vozil, zrakoplovov in plovil;

(e) poslovnih zbirk podatkov, vključno s poslovnimi registri in registri družb;

(f) nacionalnih registrov socialne varnosti;

(g) upoštevni informacij, ki jih imajo organi, pristojni za preprečevanje, odkrivanje, preiskovanje ali pregon kaznivih dejanj.

2. Če informacije iz odstavka 1 niso shranjene v podatkovnih zbirkah ali registrih, države članice sprejmejo potrebne ukrepe za zagotovitev, da lahko uradi za odvzem premoženjske koristi navedene informacije hitro pridobijo na drugačen način.
3. Neposreden in takojšen dostop do informacij iz odstavka 1 ne posega v postopkovne zaščitne ukrepe, določene v nacionalnem pravu.

Člen 7

Pogoji za dostop uradov za odvzem premoženjske koristi do informacij

1. Dostop do informacij v skladu s členom 6 se izvaja le po potrebi za vsak primer posebej, in sicer ga izvaja osebje, ki je posebej imenovano in pooblaščen za dostop do informacij iz člena 6.
2. Države članice zagotovijo, da osebje uradov za odvzem premoženjske koristi spoštuje pravila o zaupnosti in poslovni skrivnosti, kakor so določena v nacionalni zakonodaji, ki se uporablja. Države članice zagotovijo tudi, da ima osebje uradov za odvzem premoženjske koristi potrebno specializirano znanje in sposobnosti za učinkovito opravljanje svojih nalog.
3. Države članice zagotovijo, da so vzpostavljeni ustrezni tehnični in organizacijski ukrepi za zagotovitev varnosti podatkov, da lahko uradi za odvzem premoženjske koristi dostopajo do informacij iz člena 6 in jih iščejo.

Člen 8

Spremljanje dostopa in iskanja s strani uradov za odvzem premoženjske koristi

1. Brez poseganja v člen 25 Direktive 2016/680 države članice zagotovijo, da organi, ki imajo informacije iz člena 6, vodijo dnevnik vseh dejavnosti dostopa in iskanja, ki jih izvajajo uradi za odvzem premoženjske koristi v skladu s to direktivo. Dnevnik vsebuje naslednje:
 - (a) sklic na nacionalni dosje;
 - (b) datum in čas poizvedbe ali iskanja;
 - (c) vrsto podatkov, uporabljenih za poizvedbo ali iskanje;
 - (d) edinstveni identifikator rezultatov poizvedbe ali iskanja;
 - (e) ime urada za odvzem premoženjske koristi, ki vpogleduje v register;
 - (f) edinstveni uporabniški identifikator uradnika, ki je opravil poizvedbo ali iskanje.
2. Dnevnik iz odstavka 1 se lahko uporablja samo za spremljanje varstva podatkov, vključno s preverjanjem zakonitosti obdelave podatkov, ter za zagotavljanje varnosti in celovitosti podatkov. Dnevnik se z ustreznimi ukrepi zaščiti pred nepooblaščenim dostopom in izbriše po petih letih od njihovega nastanka. Če so dnevnik potrebni za postopke spremljanja, ki še tečejo, se izbrišejo, ko za te postopke niso več potrebni.

Člen 9

Izmenjava informacij

1. Države članice sprejmejo potrebne ukrepe za zagotovitev, da njihovi uradi za odvzem premoženjske koristi na zahtevo urada za odvzem premoženjske koristi druge države članice zagotovijo vse informacije, ki jih ta potrebuje za opravljanje svojih nalog v skladu s členom 5. Kategorije osebnih podatkov, ki se jih lahko zagotovi, so tiste, ki so navedene v Prilogi II, oddelek B, točka 2, k Uredbi (EU) 2016/794.

Osební podatki, ki se zagotovijo, se opredelijo za vsak primer posebej glede na to, kar je potrebno za opravljanje nalog v skladu s členom 5.

2. Ob vložitvi zahteve v skladu z odstavkom 1 urad za odvzem premoženjske koristi, ki je vložil zahtevo, čim natančneje opredeli:

- (a) predmet zahteve;
- (b) razloge za zahtevo, vključno z upoštevnostjo zahtevanih informacij za sledenje in identifikacijo premoženja;
- (c) naravo postopka;
- (d) vrsto kaznivega dejanja, za katero se vlaga zahteva;
- (e) povezavo postopka z državo članico, ki prejme zahtevo;
- (f) podrobnosti o zadevnem ali iskanem premoženju, kot so bančni računi, nepremičnine, vozila, plovila, zrakoplovi, podjetja in drugi predmeti visoke vrednosti;
- (g) in/ali podrobnosti o domnevno vpletenih fizičnih ali pravnih osebah, kot so imena, naslovi, datumi in kraji rojstva, datum registracije, delničarji, sedež;
- (h) po potrebi razloge za nujnost zahteve.

3. Države članice sprejmejo potrebne ukrepe, s katerimi svojim uradom za odvzem premoženjske koristi omogočijo izmenjavo informacij z uradi za odvzem premoženjske koristi drugih držav članic brez tovrstne zahteve, kadar so seznanjeni z informacijami o predmetih, uporabljenih za kazniva dejanja, premoženjski koristi ali premoženju, za katere menijo, da so potrebne za opravljanje nalog uradov za odvzem premoženjske koristi v skladu s členom 5. Pri zagotavljanju takih informacij uradi za odvzem premoženjske koristi obrazložijo, zakaj se izmenjane informacije štejejo za potrebne.

4. Države članice zagotovijo, da se lahko informacije, ki jih uradi za odvzem premoženjske koristi zagotovijo na podlagi odstavkov 1, 2 in 3, predložijo kot dokaz pred nacionalnim sodiščem države članice v skladu s postopki iz nacionalnega prava.

5. Države članice zagotovijo, da imajo uradi za odvzem premoženjske koristi neposreden dostop do aplikacije SIENA in da za izmenjavo informacij na podlagi tega člena uporabljajo sistem SIENA.

6. Uradi za odvzem premoženjske koristi lahko zavrnejo zagotovitev informacij uradu za odvzem premoženjske koristi, ki je vložil zahtevo, če obstajajo dejanski razlogi za domnevo, da bi zagotovitev informacij:

- (a) škodovala temeljnim interesom nacionalne varnosti zaprosene države članice;

(b) ogrožala tekočo preiskavo ali operacijo zbiranja obveščevalnih podatkov o kaznivem dejanju oziroma neposredno ogrožala življenje ali telesno celovitost osebe.

7. Države članice sprejmejo potrebne ukrepe za zagotovitev, da se ob zavrnitvi zagotovitve informacij navede obrazložitev. Zavrnitev vpliva le na del zahtevanih informacij, na katerega se nanašajo razlogi iz odstavka 6, in, kadar je ustrezno, ne vpliva na obveznost glede zagotavljanja drugih delov informacij v skladu s to direktivo.

Člen 10

Roki za zagotovitev informacij

1. Države članice zagotovijo, da uradi za odvzem premoženjske koristi na zahteve po informacijah v skladu s členom 9, odstavek 1, odgovorijo čim prej, vsekakor pa v naslednjih rokih:

(a) v sedmih koledarskih dneh za vse nenujne zahteve;

(b) v osmih urah za nujne zahteve v zvezi z informacijami iz člena 6(1), ki so shranjene v zbirkah podatkov in registrih.

2. Kadar informacije, zahtevane v skladu z odstavkom 1, točka (b), niso neposredno na voljo ali zahteva v skladu z odstavkom 1, točka (a), pomeni nesorazmerno breme, lahko urad za odvzem premoženjske koristi, ki prejme zahtevo, odloži zagotovitev informacij. V tem primeru urad za odvzem premoženjske koristi, ki prejme zahtevo, o tem odlogu nemudoma obvesti urad za odvzem premoženjske koristi, ki je vložil zahtevo, zahtevane informacije pa zagotovi čim prej in vsekakor v treh dneh od izteka prvotnega roka, določenega v skladu z odstavkom 1.

POGLAVJE III

ZAČASNO ZAVAROVANJE IN ODVZEM

Člen 11

ZAČASNO ZAVAROVANJE

1. Države članice sprejmejo potrebne ukrepe, s katerimi omogočijo začasno zavarovanje premoženja, ki je potrebno za zagotovitev morebitnega odvzema v skladu s členom 12.

2. Ukrepi začasnega zavarovanja vključujejo takojšnje ukrepanje, kadar je to potrebno za ohranitev premoženja.

3. Države članice uradom za odvzem premoženjske koristi omogočijo takojšnje ukrepanje v skladu z odstavkom 2, dokler se ne izda odredba o začasnem zavarovanju v skladu z odstavkom 1. Veljavnost takih začasnih nujnih ukrepov začasnega zavarovanja ne sme presegati sedem dni.

4. Ukrepi začasnega zavarovanja v skladu z odstavki 1, 2 in 3 se lahko uporabijo za premoženje v posesti tretje osebe, kadar je to potrebno za zagotovitev morebitnega odvzema v skladu s členom 13.

5. Države članice zagotovijo, da odredbe o začasnem zavarovanju v skladu z odstavki 1, 2, 3 in 4 izda pristojni organ in da so ustrezno utemeljene.

6. Odredba o začasnem zavarovanju v skladu z odstavkom 1 velja samo toliko časa, kolikor je to potrebno za ohranitev premoženja zaradi morebitnega poznejšega odvzema. Začasno zavarovano premoženje, ki nato ni bilo odvzeto, se nemudoma vrne njegovemu lastniku. Pogoji ali postopkovna pravila za vračilo takega premoženja se določijo z nacionalnim pravom.

7. Kadar premoženje, ki se začasno zavaruje, sestavljajo subjekti, ki bi jih bilo treba ohraniti kot delujoče, kot so podjetja, odredba o začasnem zavarovanju vključuje ukrepe, s katerimi se osebam, ki imajo te subjekte v lasti ali jih nadzorujejo, prepreči dostop do tega premoženja, hkrati pa omogoči nadaljnje poslovanje.

Člen 12

Odvzem

1. Države članice sprejmejo potrebne ukrepe, s katerimi omogočijo, da se po pravnomočni obsodbi, ki je lahko izrečena tudi v okviru postopka v nenavzočnosti, v celoti ali delno odvzamejo predmeti, uporabljeni za kazniva dejanja, in premoženjska korist, pridobljena s kaznivim dejanjem.

2. Države članice sprejmejo potrebne ukrepe, s katerimi omogočijo, da se po pravnomočni obsodbi, ki je lahko izrečena tudi v okviru postopka v nenavzočnosti, odvzame premoženje v vrednosti predmetov, uporabljenih za kazniva dejanja, ali premoženjske koristi, pridobljene s kaznivim dejanjem.

Člen 13

Odvzem tretji osebi

1. Države članice sprejmejo potrebne ukrepe, s katerimi omogočijo odvzem premoženjske koristi ali drugega premoženja, katerega vrednost ustreza premoženjski koristi, ki jo je osumljenec ali obdolženec neposredno ali posredno prenesel na tretje osebe ali jo je tretja oseba pridobila od osumljenca ali obdolženca.

Odvzem te premoženjske koristi ali drugega premoženja se omogoči, kadar se ugotovi, da so navedene tretje osebe na podlagi konkretnih dejstev in okoliščin, med drugim tega, da sta bila prenos ali pridobitev opravljena brezplačno ali v zameno za znesek, ki je bistveno nižji od tržne vrednosti, vedele ali bi morale vedeti, da je bil namen prenosa ali pridobitve izogibanje odvzemu.

2. Odstavek 1 ne vpliva na pravice dobrovernih tretjih oseb.

Člen 14

Razširjen odvzem

1. Države članice sprejmejo potrebne ukrepe, s katerimi omogočijo, da se v celoti ali delno odvzame premoženje, ki je v lasti osebe, obsojene za kaznivo dejanje, če bi to kaznivo dejanje

lahko neposredno ali posredno prineslo ekonomsko korist in če je nacionalno sodišče prepričano, da premoženje izhaja iz kaznivega ravnanja.

2. Pri ugotavljanju, ali zadevno premoženje izhaja iz kaznivega ravnanja, je treba upoštevati vse okoliščine primera, vključno s konkretnimi dejstvi in razpoložljivimi dokazi, na primer tem, da je vrednost premoženja nesorazmerna z zakonitimi dohodki obsojene osebe.

Člen 15

Odvzem, ki ne temelji na obsodbi

1. Države članice sprejmejo potrebne ukrepe, s katerimi pod pogoji iz odstavka 2 omogočijo odvzem predmetov, uporabljenih za kazniva dejanja, in premoženjske koristi ali premoženja, kakor je navedeno v členu 12 ali ki so bili preneseni na tretje osebe, kakor je navedeno v členu 13, v primerih, ko je bil kazenski postopek začel, vendar ga ni bilo mogoče nadaljevati zaradi naslednjih okoliščin:

- (a) bolezní osumljenca ali obdolženca;
- (b) pobega osumljenca ali obdolženca;
- (c) smrti osumljenca ali obdolženca;
- (d) imunitete osumljenca ali obdolženca pred kazenskim pregonom, kakor je določeno v nacionalnem pravu;
- (e) amnestije osumljenca ali obdolženca, kakor je določeno v nacionalnem pravu;
- (f) izteka rokov, določenih v nacionalnem pravu, kadar ti roki niso dovolj dolgi, da bi omogočili učinkovito preiskavo in pregon zadevnih kaznivih dejanj.

2. Odvzem brez predhodne obsodbe je omejen na kazniva dejanja, ki lahko neposredno ali posredno prinesejo znatno ekonomsko korist, in je mogoč le, če je nacionalno sodišče prepričano o obstoju vseh elementov kaznivega dejanja.

3. Preden sodišče izda odredbo o odvzemu v smislu odstavkov 1 in 2, države članice zagotovijo, da se spoštujejo pravice osebe, na katero to vpliva, do obrambe, vključno z odobritvijo dostopa do spisa in pravico do izjave o pravnih in dejanskih vprašanjih.

4. Za namene tega člena pojem „kaznivo dejanje“ vključuje kazniva dejanja iz člena 2, kadar se kaznujejo z odvzemom prostosti v najvišjem zagroženem trajanju najmanj štirih let.

Člen 16

Odvzem nepojasnjene premoženja, povezanega s kriminalnimi dejavnostmi

1. Države članice sprejmejo potrebne ukrepe, s katerimi omogočijo odvzem premoženja, kadar ta ni mogoč v skladu s členi 12 do 15, če so izpolnjeni naslednji pogoji:

- (a) premoženje je začasno zavarovano v okviru preiskave kaznivih dejanj, storjenih v okviru hudodelske združbe;
- (b) kaznivo dejanje iz točke (a) lahko neposredno ali posredno prinese znatno ekonomsko korist;

(c) nacionalno sodišče je prepričano, da začasno zavarovano premoženje izvira iz kaznivih dejanj, storjenih v okviru hudodelske združbe.

2. Pri ugotavljanju, ali začasno zavarovano premoženje izhaja iz kaznivega dejanja, je treba upoštevati vse okoliščine primera, vključno s konkretnimi dejstvi in razpoložljivimi dokazi, na primer tem, da je vrednost premoženja bistveno nesorazmerna z zakonitimi dohodki njegovega lastnika.

3. Za namene tega člena pojem „kaznivo dejanje“ vključuje kazniva dejanja iz člena 2, kadar se kaznujejo z odvzemom prostosti v najvišjem zagroženem trajanju najmanj štirih let.

4. Preden sodišče izda odredbo o odvzemu v smislu odstavkov 1 in 2, države članice zagotovijo, da se spoštujejo pravice osebe, na katero to vpliva, do obrambe, vključno z odobritvijo dostopa do spisa in pravico do izjave o pravnih in dejanskih vprašanjih.

Člen 17

Dejanski odvzem in izvršba

1. Države članice sprejmejo potrebne ukrepe, s katerimi omogočijo sledenje in identifikacijo premoženja, ki se začasno zavaruje in odvzame, tudi po pravnomočni obsodbi za kaznivo dejanje ali po postopku v skladu s členoma 15 in 16.

2. Države članice razmislijo o sprejetju ukrepov, s katerimi se dovoli, da se odvzeto premoženje uporabi za zadeve javnega interesa ali za namene socialne države.

Člen 18

Odškodnina žrtvam

Kadar imajo žrtve zaradi storjenega kaznivega dejanja zahtevke zoper osebo, ki ji je odrejen ukrep odvzema v skladu s to direktivo, države članice sprejmejo potrebne ukrepe, s katerimi zagotovijo, da ukrep odvzema ne vpliva na pravice žrtev do pridobitve odškodnine na podlagi njihovih zahtevkov.

POGLAVJE IV

UPRAVLJANJE

Člen 19

Upravljanje sredstev in načrtovanje pred odvzemom

1. Države članice zagotovijo učinkovito upravljanje začasno zavarovanega in odvzetega premoženja do njegove odtujitve.

2. Države članice zagotovijo, da pristojni organi, odgovorni za upravljanje začasno zavarovanega in odvzetega premoženja, pred izdajo odredbe o začasnem zavarovanju v smislu člena 11, odstavek 1, ocenijo stroške, ki bi lahko nastali z upravljanjem premoženja, ki se lahko začasno zavaruje, z namenom ohranjanja in optimizacije vrednosti takega premoženja do njegove odtujitve.

Člen 20

Vmesna prodaja

1. Države članice zagotovijo, da se lahko premoženje, ki je začasno zavarovano v skladu s členom 11, odstavek 1, prenese ali proda pred izdajo odredbe o odvzemu, kadar nastopi ena ali več od naslednjih okoliščin:

- (a) premoženje, ki se začasno zavaruje, je pokvarljivo ali hitro izgublja vrednost;
- (b) stroški skladiščenja ali vzdrževanja premoženja so nesorazmerni z njegovo vrednostjo;
- (c) premoženje je pretežko upravljati ali pa so za njegovo upravljanje potrebni posebni pogoji in strokovno znanje, ki ni takoj na voljo.

2. Države članice sprejmejo potrebne ukrepe, s katerimi zagotovijo, da se pri izdaji odredbe o vmesni prodaji upoštevajo interesi lastnika premoženja, vključno s tem, ali je premoženje, ki bo prodano, zlahka zamenljivo. Razen v primerih pobega države članice zagotovijo, da je lastnik premoženja, ki je lahko predmet vmesne prodaje, pred prodajo obveščen in da se izjavi. Lastniku se omogoči, da zahteva prodajo premoženja.

3. Zaslужek od vmesne prodaje je treba zavarovati do sprejetja sodne odločbe o odvzemu. Države članice sprejmejo ustrezne ukrepe za zaščito tretjih oseb, ki so kupci prodanega premoženja, pred povračilnimi ukrepi, da se zagotovi, da se prodano premoženje ne vrne osebam, obsojenim za kazniva dejanja iz člena 2.

4. Države članice lahko zahtevajo, da se stroški upravljanja začasno zavarovanega premoženja zaračunajo dejanskemu lastniku.

Člen 21

Uradi za upravljanje sredstev

1. Vsaka država članica za namene upravljanja začasno zavarovanega in odvzetega premoženja ustanovi ali imenuje vsaj en urad za upravljanje sredstev.

2. Uradi za upravljanje sredstev opravljajo naslednje naloge:

- (a) zagotavljanje učinkovitega upravljanja začasno zavarovanega in odvzetega premoženja, bodisi z neposrednim upravljanjem začasno zavarovanega in odvzetega premoženja bodisi z zagotavljanjem podpore in strokovnega znanja drugim pristojnim organom, odgovornim za upravljanje začasno zavarovanega in odvzetega premoženja;
- (b) zagotavljanje podpore pristojnim organom, odgovornim za upravljanje začasno zavarovanega in odvzetega premoženja, pri načrtovanju pred odvzemom;
- (c) sodelovanje z drugimi pristojnimi organi, odgovornimi za identifikacijo in sledenje, začasno zavarovanje in odvzem premoženja v skladu s to direktivo;
- (d) sodelovanje z drugimi pristojnimi organi, odgovornimi za upravljanje začasno zavarovanega in odvzetega premoženja, v čezmejnih primerih.

POGLAVJE V

ZAŠČITNI UKREPI

Člen 22

Obveznost obveščanja oseb, na katere odredba vpliva

Države članice zagotovijo, da se odredbe o začasnem zavarovanju v skladu s členom 11, odredbe o odvzemu v skladu s členi 12 do 16 in odredbe o prodaji premoženja v skladu s členom 20 sporočijo osebi, na katere vplivajo, pri čemer se navede obrazložitev ukrepa.

Člen 23

Pravna sredstva

1. Države članice zagotovijo, da imajo osebe, na katere vplivajo ukrepi iz te direktive, pravico do obrambe, učinkovitega pravnega sredstva in poštenega sojenja z namenom varovanja njihovih pravic.

2. Države članice osebi, na premoženje katere vpliva odredba o začasnem zavarovanju, zagotovijo dejansko možnost izpodbijanja odredbe o začasnem zavarovanju iz člena 11 pred sodiščem v skladu s postopki, določenimi v nacionalnem pravu. Kadar odredbo o začasnem zavarovanju sprejme pristojni organ, ki ni sodni organ, mora nacionalna zakonodaja določati, da se taka odredba, preden se lahko izpodbija pred sodiščem, predloži v potrditev ali pregled sodnemu organu.

3. Kadar osumljenec ali obdolženec pobegne, države članice sprejmejo vse razumne ukrepe za zagotovitev učinkovite možnosti uveljavljanja pravice do izpodbijanja odredbe o odvzemu in zahtevajo, da se zadevna oseba povabi v postopek odvzema ali da se razumno prizadeva, da bi bila oseba seznanjena s takim postopkom.

4. Države članice osebi, na premoženje katere vpliva odredba o odvzemu, zagotovijo dejansko možnost izpodbijanja odredbe o odvzemu in zadevnih okoliščin primera pred sodiščem v skladu s postopki, določenimi v nacionalnem pravu.

V primeru odredb o odvzemu v skladu s členom 13 take okoliščine vključujejo dejstva in okoliščine, na katerih je temeljila ugotovitev, da je tretja oseba vedela ali bi morala vedeti, da je bil namen prenosa ali pridobitve izogibanje odvzemu.

V primeru odredb o odvzemu v skladu s členoma 14 in 16 take okoliščine vključujejo posebna dejstva in razpoložljive dokaze, na podlagi katerih se zadevno premoženje šteje za premoženje, ki izhaja iz kaznivega ravnanja.

V primeru odredb o odvzemu v skladu s členom 15 take okoliščine vključujejo dejstva in dokaze, na podlagi katerih je nacionalno sodišče ugotovilo obstoj vseh elementov kaznivega dejanja.

5. Države članice pri izvajanju te direktive določijo, da se odvzem ne odredi v obsegu, ki bi bil nesorazmeren s storjenim kaznivim dejanjem ali obtožbo zoper osebo, ki jo zadeva odvzem. Države članice pri izvajanju te direktive določijo, da se v izjemnih okoliščinah

odvzem ne odredi, kolikor bi v skladu z nacionalnim pravom za osebo, na katero vpliva, pomenil neupravičeno stisko.

6. Države članice osebi, na premoženje katere vpliva odredba o prodaji, zagotovijo dejansko možnost izpodbijanja odredbe iz člena 20 o prodaji zadevnega premoženja. Države članice omogočijo, da ima taka pritožba odložilni učinek.

7. Tretje osebe lahko uveljavljajo lastništvo ali druge lastninske pravice, tudi v primerih iz člena 13.

8. Osebe, na katerih premoženje vplivajo ukrepi iz te direktive, imajo pravico do dostopa do odvetnika med celotnim postopkom začasnega zavarovanja in odvzema. Zadevne osebe se obvesti o tej pravici.

POGLAVJE VI

STRATEŠKI OKVIR ZA POVRNITEV SREDSTEV

Člen 24

Nacionalna strategija za povrnitev sredstev

1. Države članice do *[eno leto po začetku veljavnosti te direktive]* sprejmejo nacionalno strategijo za povrnitev sredstev in jo posodablja v rednih časovnih presledkih, ki niso daljši od petih let.

2. Strategija vključuje najmanj naslednje elemente:

(a) strateške cilje, prednostne naloge in ukrepe za okrepitev prizadevanj vseh pristojnih nacionalnih organov, vključenih v povrnitev sredstev, kakor je določena v tej direktivi;

(b) okvir upravljanja za doseganje strateških ciljev in izpolnjevanje prednostnih nalog, vključno z opisom vlog in odgovornosti vseh pristojnih organov in mehanizmov sodelovanja;

(c) ustrezne mehanizme za usklajevanje in sodelovanje med vsemi pristojnimi organi na strateški in operativni ravni;

(d) vire, ki so na voljo pristojnim organom, vključno z usposabljanjem;

(e) postopke za redno spremljanje in ocenjevanje doseženih rezultatov.

3. Države članice Komisiji sporočijo svoje strategije in vse njihove posodobitve v treh mesecih po njihovem sprejetju.

Člen 25

Viri

Države članice zagotovijo, da imajo uradi za odvzem premoženjske koristi in uradi za upravljanje sredstev, ki opravljajo naloge v skladu s to direktivo, ustrezno usposobljeno osebje ter ustrezne finančne, tehnične in tehnološke vire, potrebne za učinkovito opravljanje njihovih nalog v zvezi z izvajanjem te direktive.

Člen 26

Vzpostavitev centraliziranih registrov začasno zavarovanega in odvzetega premoženja

1. Države članice za namene upravljanja začasno zavarovanega in odvzetega premoženja vzpostavijo centralizirane registre, ki vsebujejo informacije v zvezi z začasnim zavarovanjem, odvzemom in upravljanjem predmetov, uporabljenih za kazniva dejanja, premoženjske koristi ali premoženja, ki bi lahko postali ali so predmet odredbe o začasnem zavarovanju ali odvzemu.
2. Države članice sprejmejo potrebne ukrepe, s katerimi zagotovijo, da so uradi za odvzem premoženjske koristi, uradi za upravljanje sredstev in drugi pristojni organi, ki opravljajo naloge v skladu s členom 4, členom 19 in členom 20 te direktive, pooblaščen za neposreden in takojšen vnos, dostop do in iskanje informacij iz odstavka 3.
3. Informacije, ki se vnesejo v centralizirane registre iz odstavka 1, so v njih dostopne in jih je mogoče tam poiskati, so:
 - (a) premoženje, ki je predmet odredbe o začasnem zavarovanju ali odvzemu, vključno s podrobnostmi, ki omogočajo identifikacijo premoženja;
 - (b) ocenjena ali dejanska vrednost premoženja v trenutku začasnega zavarovanja, odvzema in odtujitve;
 - (c) lastnik premoženja, vključno z dejanskim lastnikom, če so te informacije na voljo;
 - (d) sklic na nacionalno dokumentacijo v postopku v zvezi s premoženjem;
 - (e) ime organa, ki vnese informacije v register;
 - (f) edinstveni uporabniški identifikator uradnika, ki je vnesel informacije v register.
4. Informacije iz odstavka 3 tega člena se hranijo le toliko časa, kolikor je to potrebno za vodenje evidence in pregled nad začasno zavarovanim, odvzetim ali upravljanim premoženjem – pri čemer se v nobenem primeru ne hranijo po tem, ko se premoženje odtuji – ali za zagotavljanje letnih statističnih podatkov iz člena 27.
5. Države članice zagotovijo, da so vzpostavljeni ustrezni tehnični in organizacijski ukrepi za zagotovitev varnosti podatkov v centraliziranih registrih začasno zavarovanega in odvzetega premoženja.

Člen 27

Statistični podatki

1. Države članice na centralni ravni zbirajo in hranijo izčrpne statistične podatke o ukrepih, sprejetih v skladu s to direktivo.
2. Države članice zagotovijo, da se statistični podatki iz odstavka 1 zbirajo na podlagi koledarskega leta in se letno pošljejo Komisiji do [1. septembra] naslednjega leta.
3. Komisija lahko sprejme delegirane akte v skladu s členom 30, s katerimi določi podrobnejša pravila o informacijah, ki se zbirajo, metodologiji za zbiranje statističnih podatkov iz odstavka 1 in ureditvi za njihovo pošiljanje Komisiji.

POGLAVJE VII

SODELOVANJE

Člen 28

Sodelovanje z organi in agencijami EU

1. Uradi za odvzem premoženjske koristi držav članic tesno sodelujejo z Evropskim javnim tožilstvom za namene lažje identifikacije predmetov, uporabljenih za kazniva dejanja, in premoženjske koristi ali premoženja, ki bi lahko postali ali so predmet odredbe o začasnem zavarovanju ali odvzemu v okviru postopkov v kazenskih zadevah, v katerih je pristojno Evropsko javno tožilstvo.
2. Uradi za odvzem premoženjske koristi sodelujejo z Europolom in Eurojustom v skladu z njunimi pristojnostmi za namene lažje identifikacije predmetov, uporabljenih za kazniva dejanja, premoženjske koristi ali premoženja, ki bi lahko postali ali so predmet odredbe o začasnem zavarovanju ali odvzemu, ki jo je izdal pristojni organ med kazenskim postopkom, in po potrebi za namene preprečevanja, odkrivanja ali preiskovanja kaznivih dejanj, povezanih s kršitvijo omejevalnih ukrepov Unije.

Člen 29

Sodelovanje s tretjimi državami

1. Države članice zagotovijo, da uradi za odvzem premoženjske koristi v največji možni meri in ob upoštevanju veljavnega pravnega okvira za varstvo podatkov sodelujejo z ustreznimi uradi v tretjih državah za namene opravljanja nalog v skladu s členom 5 in po potrebi za namene preprečevanja, odkrivanja ali preiskovanja kaznivih dejanj, povezanih s kršitvijo omejevalnih ukrepov Unije.
2. Države članice zagotovijo, da uradi za upravljanje sredstev v največji možni meri sodelujejo z ustreznimi uradi v tretjih državah za namene opravljanja nalog v skladu s členom 21.

POGLAVJE VIII

KONČNE DOLOČBE

Člen 30

Izvajanje prenosa pooblastila

1. Pooblastilo za sprejemanje delegiranih aktov je preneseno na Komisijo pod pogoji, določenimi v tem členu.
2. Pooblastilo za sprejemanje delegiranih aktov iz člena 27 se prenese na Komisijo za nedoločen čas od [datuma začetka veljavnosti te direktive].

3. Prenos pooblastila iz člena 27 lahko kadar koli prekliče Evropski parlament ali Svet. S sklepom o preklicu preneha veljati prenos pooblastila iz navedenega sklepa. Sklep začne učinkovati dan po objavi v *Uradnem listu Evropske unije* ali na poznejši dan, ki je določen v navedenem sklepu. Sklep ne vpliva na veljavnost že veljavnih delegiranih aktov.
4. Komisija se pred sprejetjem delegiranega akta posvetuje s strokovnjaki, ki jih imenujejo države članice, v skladu z načeli iz Medinstitucionalnega sporazuma z dne 13. aprila 2016 o boljši pripravi zakonodaje.
5. Komisija takoj po sprejetju delegiranega akta o njem sočasno uradno obvesti Evropski parlament in Svet.
6. Delegirani akt, sprejet na podlagi člena 27, začne veljati le, če mu niti Evropski parlament niti Svet ne nasprotuje v roku [dveh mesecev] od uradnega obvestila Evropskemu parlamentu in Svetu o tem aktu ali če pred iztekom tega roka tako Evropski parlament kot Svet obvestita Komisijo, da mu ne bosta nasprotovala. Ta rok se na pobudo Evropskega parlamenta ali Sveta podaljša za [dva meseca].

Člen 31

Imenovani pristojni organi in kontaktne točke

1. Države članice obvestijo Komisijo o organu ali organih, imenovanih za izvajanje nalog v skladu s členoma 5 in 21 te direktive.
2. Kadar ima država članica več kot dva organa, zadolžena za naloge v skladu s členoma 5 in 21, imenuje največ dve kontaktni točki za lažje sodelovanje v čezmejnih primerih.
3. Države članice najpozneje do [... *mesecev po začetku veljavnosti te direktive*] uradno obvestijo Komisijo o pristojnem organu ali organih in kontaktnih točkah iz odstavka 1 oziroma 2.
4. Komisija najpozneje do [... *mesecev po začetku veljavnosti te direktive*] vzpostavi spletni register, v katerem so navedeni vsi pristojni organi in imenovane kontaktne točke za vsak pristojni organ. Komisija na svojem spletnem mestu objavi in redno posodablja seznam pristojnih nacionalnih organov iz odstavka 1.

Člen 32

Prenos

1. Države članice sprejmejo zakone in druge predpise, potrebne za uskladitev s to direktivo, do [*datum začetka veljavnosti + eno leto*]. Komisiji takoj pošljejo besedilo navedenih predpisov.
2. Države članice se v sprejetih predpisih sklicujejo na to direktivo ali pa sklic nanjo navedejo ob njihovi uradni objavi. Način sklicevanja določijo države članice.

Člen 33

Poročanje

1. Komisija Evropskemu parlamentu in Svetu do [datum začetka veljavnosti + tri leta] predloži poročilo o oceni izvajanja te direktive.

2. Komisija Evropskemu parlamentu in Svetu do [datum začetka veljavnosti + pet let] predloži poročilo o oceni te direktive. Komisija upošteva informacije, ki jih zagotovijo države članice, in druge ustrezne informacije v zvezi s prenosom in izvajanjem te direktive. Komisija na podlagi tega ocenjevanja določi ustrezne nadaljnje ukrepe, po potrebi vključno z zakonodajnim predlogom.

Člen 34

Razmerje do drugih instrumentov

1. Ta direktiva ne posega v Direktivo 2019/1153/EU Evropskega parlamenta in Sveta⁵⁶.

Člen 35

Nadomestitev Skupnega ukrepa 98/699/PNZ, okvirnih sklepov 2001/500/PNZ in 2005/212/PNZ, Sklepa 2007/845/PNZ in Direktive 2014/42/EU

1. Skupni ukrep 98/699/PNZ, okvirna sklepa 2001/500/PNZ in 2005/212/PNZ, Sklep 2007/845/PNZ in Direktiva 2014/42/EU se nadomestijo za države članice, za katere je ta direktiva zavezujoča, brez poseganja v obveznosti teh držav članic glede roka za prenos navedenih instrumentov v nacionalno pravo.

2. Kar zadeva države članice, za katere je ta direktiva zavezujoča, se sklicevanja na instrumente iz odstavka 1 razumejo kot sklicevanja na to direktivo.

Člen 36

Začetek veljavnosti

Ta direktiva začne veljati dvajseti dan po objavi v *Uradnem listu Evropske unije*.

Člen 37

Naslovniki

Ta direktiva je naslovljena na države članice v skladu s Pogodbama.

V Bruslju,

Za Evropski parlament
predsednica

Za Svet
predsednik

⁵⁶ Direktiva (EU) 2019/1153 Evropskega parlamenta in Sveta z dne 20. junija 2019 o določitvi pravil za lažjo uporabo finančnih in drugih informacij za namene preprečevanja, odkrivanja, preiskovanja ali pregona nekaterih kaznivih dejanj ter o razveljavitvi Sklepa Sveta 2000/642/PNZ (UL L 186, 11.7.2019, str. 122).